

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Δελτίου
4273

ΚΩΔΙΚΟΣ: 1566

Πλωμαρίτικοι ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΠΛΩΜΑΡΙΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΒΕΝΙΑΜΙΝ Ο ΛΕΣΒΙΟΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΙΣΤΟΡΙΑ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ - ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΖΗΝΩΝΟΣ 29-31 Τ.Κ. 10437 ΑΘΗΝΑ
Τηλ: 210-5233735 • FAX: 210-5233735

www.plomarion.com

ΕΤΟΣ 33 - ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 224

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2009

ΠΛΩΜΑΡΙΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΔΑΔΟΙ

Τρίμηνη περιοδική έκδοση

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΛΩΜΑΡΙΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ «BENIAMIN Ο ΛΕΣΒΙΟΣ»

Ζήνωνος 29-31 Αθήνα • Τ. Κ. 10437 • Τηλ.-fax: 210 5233735

Εκδότρια-Δ/ντρια: Κανελλοπούλου - Βαμβαδέλλη Μαρία

Εύβοιας 25 Μεταμόρφωση Τηλ: 210 2810919 • web-site: www.plomarion.com

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κανελλοπούλου Μαρία

Παναγιωτίδης Γιώργος

Ανδρόνικος Νίκος

Λυγερού -Τσίγκα Κατερίνα

Καζάζη - Καπερώνη Αμφιτρίτη

Μαλλιάρης Δημήτρης

Μπελάς Μιχάλης

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

π. Ευστράτιος Μανωλέλης

Αντώνης Ανδριώτης

Αμφιτρίτη Καζάζη - Καπερώνη

Γιάννης Κουτσαφέλης

Ε. Καλδής

Κλεάνθη

Υπεύθυνος Διεκπεραίωσης

Μπελάς Μιχάλης

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Κανελλοπούλου Μαρία

Μπούκη Μυρσίνη

Μπελάς Μιχάλης

Κολυβά Άρτεμις

Μαλλιάρης Δημήτριος

Ανδρόνικος Νίκος

Ψαρράς Ευστράτιος

Καλδή Παναγιώτα

Λυγερού - Τσίγκα Κατερίνα

• Τα κείμενα απηχούν τις θέσεις των συντακτών και όχι του Συλλόγου.

• Ανυπόγραφα κείμενα δεν δημοσιεύονται.

• Κείμενα και φωτογραφίες που στέλνονται προς δημοσίευση δεν επιστρέφονται.

• Το εξώφυλλο φιλοτεχνήθηκε από το συγχωριανό μας γραφίστα Γιώργο Νικ. Μουτζούρη

Περιεχόμενα

- Τινάζοντας
τη στάχτη του χρόνου4-8
- Επιστροφή στην Άμαξο9-11
- Στη Πλωμαρίτισσα γυναίκα,
μητέρα και καθηγήτρια
Χαρίκλεια Καμπάνη - Μουτζούρη12
- Η απληστία13
- Μια αποχή σε μια άλλη εποχή14
- Ολοκληρώθηκαν οι εργασίες
του Πανελλήνιου Επιστημονικού
Συνεδρίου στο Πλωμάρι16-17
- Πλωμάρι
του ανταποκριτού μας18-19
- Τοπικός τύπος20-24
- Με κέφι στην κουζίνα25
- Συνδρομές26
- Προσφορές στη μνήμη26
- Γι' αυτούς που έφυγαν27
- Διαφημίσεις28-32

Ηλεκτρονική σχεδίαση- εκτύπωση
-επιμέλεια-διεκπεραίωση έκδοσης
Εκδόσεις Γραφικές τέχνες

Καρπούζη

Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 Ίλιον

Τηλ-Fax: 210-2619003

Κιν. 6972624492 • e-mail: karpouzi@otenet.gr

Ο Κλήδονας

*Ανοίξει του κλήδονα
στ' Αγίου Γιαννιού τη χάρη
κι όποια είναι καλουρίζικια
εφέτος θα τον πάρει.*

24 Ιουνίου και το χαρτάκι απ' το ημερολόγιο γράφει ότι γιορτάζουμε το Γενέθλιο του Προδρόμου. Στο πίσω μέρος γράφει:

*Όλα τ' αστέρια τ' ουρανού
γράφουνε τ' όνομά σου
και τα διαβάζω όπου βρεθώ
και βρίσκομαι κοντά σου.*

Τέτοια πολλά «τραγέδια», αλλά και άλλα πειραχτικά και πιπεράτα, απαγγέλλουν οι διοργανωτές της εκδήλωσης αυτής, καθώς ανασύρουν ένα - ένα απ' το «κουμλί» τα σημάδια των παρευρισκομένων, που κολυμπάνε μέσ' το αμίλητο νερό.

Κάθε χρόνο προσπαθούμε ν' αναβιώσουμε το έθιμο αυτό, σε κάποια παραλία κοντά στην Αθήνα, όπου κατοικούμε, για να θυμηθούμε τα παλιά, να συναντήσουμε παλιούς γνώριμους και να βρεθούμε, νοερά, για λίγο στο τόπο μας. Ανάβουμε τη φωτιά τ' Αγ' Γιαννιού με ξερά Μαγιάτικα στεφάνια και με θαρραλέα άλματα περνάμε μέσα απ' τις τεράστιες φλόγες, ύψους μισού μέτρου, προσπαθώντας να μιμηθούμε τους εαυτούς μας .αρκετές δεκαετίες πριν. Μάταιος κόπος, διότι «το μεν πνεύμα πρόθυμον....» αλλά που ν' ακούσουν εκείνα τα ρημάδια τα πόδια. Μικροατυχήματα, καψαλίσματα, ημιτελείς προσπάθειες για το ακατόρθωτο. Παρ' όλα αυτά την προσπάθειά μας την κάναμε παλικαρίσια, με θάρρος, αψηφώντας το κίνδυνο, για να δείξουμε ότι ακόμα αντέχουν τα κότσια μας,

ικανοποιώντας λίγο και τον εγωισμό μας. Για να αποφασίσουμε να κάνουμε την προσπάθεια αυτή μας βοηθάει και λίγο το ούζο ή το κρασί που προηγείται και είναι σαν το φάρμακο που βοηθάει τον ασθενή να νιώθει ακμαίος.

Στο άνοιγμα του κλήδονα οι παρευρισκομένοι περιμένουν ν' ακούσουν το ποιηματάκι που θα τους τύχει, όταν θα βγει στην επιφάνεια το σημάδι τους και αν μεν είναι επαινετικό χαίρονται και καμαρώνουν. Στην αντίθετη περίπτωση που είναι περιπαιχτικό ή πιπεράτο τα γέλια, τα πειράγματα και τα σχόλια δίνουν και παίρνουν. Όλα αυτά μέχρι ν' ακουστεί και το τελευταίο.

*Να κλίστι του κλήδονα
Στ' Αγίου Γιαννιού τη χάρη
Κι άμα βριθεί η καλουρίζικια
Να έρθει να τουν πάρει
Το πιο καλό λεβεντονιό...*

Αφού δεν βρισκόμαστε στο Πλωμάρι κι επειδή το Βραχάτι Κορινθίας είναι κάπως μακριά απ' τα σπίτια μας, η νύχτα προχωράει, η ανυπομονησία της επιστροφής μεγαλώνει και η κούραση της προσπάθειας και του ταξιδιού μας βιάζει να επισπεύσουμε την επιστροφή μας. Μάταια το κύμα της θάλασσας προσπαθούσε να μας ξυπνήσει παλιές αναμνήσεις, τ' αξέχαστα εκείνα χρόνια, τους παλιούς φίλους και γνωστούς και να μας κρατήσει κοντά του, εκεί στη παραλία. Η επιστροφή στα σπίτια μας και στη σημερινή πραγματικότητα ήταν αναπόφευκτη.

Και του χρόνου.

Μιχάλης Ν. Μπελάς

**Για να μαθαίνετε τα νέα μας από το
internet επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας:
www.plomarion.com**

ΤΙΝΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΣΤΑΧΤΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Επιμέλεια: Αμφιτρίτη Καζάζη - Καπερώνη

Από το έργο του αείμνηστου φιλόστορα συμπατριώτη μας **Γιώγου Γιαννου-λέλλη “ΠΛΩΜΑΡΙ - ΛΕΣΒΟΥ”** αντλούμε για μια ακόμη φορά πολύτιμες πληροφορίες για την καταγωγή των Πλωμαριτών, που χωρίζονται σε τρεις επιμέρους ενότητες: 1) Το αρχαιότερο στρώμα του πληθυσμού, 2) Το πρώτο νησιωτικό στρώμα του πληθυσμού και 3) Το τελευταίο στρώμα του πληθυσμού του Πλωμαρίου.

Το αρχαιότερο στρώμα του πληθυσμού

Σε μια ορεινή περιοχή διασχιζόμενη από ορμητικούς χειμάρρους και βαθιές κοιλάδες, περιβαλλόμενη από δύσβατα βουνά, κάπου ανατολικά της Βιθυνίας υπήρχαν διάσπαρτα πολλά χωριά, που ενώ οι μεταξύ τους σχέσεις ήταν σχετικά εύκολες και γι’ αυτό αρκετά στενές και πυκνές, η επικοινωνία τους με τον ευρύτερο περιβάλλοντα χώρο ήταν πολύ δύσκολη και γι’ αυτό αραιή.

Ήταν μια μεγάλης έκτασης περιοχή, που από τον 11ο αιώνα, καθώς τα σύνορα του Βυζαντίου είχαν πια συρρικνωθεί, την υπεράσπιζαν ακρίτες φυλάγοντας τα κάστρα και τις διαβάσεις της (κλεισούρες, κλεισούρια).

Οι ακρίτες αυτοί σε μεγάλο ποσοστό ήταν Τσάκωνες που τους μίσθωναν οι Βυζαντινοί αυτοκράτορες από τον 10ο αιώνα κι ύστερα, για να φυλάγουν ακριτικές περιοχές σαν αυτές που περιγράψαμε, και ν’ αποκρούουν τις επιδρομές των Τουρκικών κι άλλων φυλών.

Η Τσακωνιά είναι μια ορεινή δύσβατη περιοχή - μοιάζει αρκετά μ’ αυτή που περιγράψαμε - της Πελοποννήσου, ανατολικά του Πάρνωνα, ξακουστή για την παλληκαριά των κατοίκων της.

Σιγά - σιγά καθώς ο χρόνος της παραμονής τους στους ακριτικούς τόπους μεγάλωνε, και καθώς η μια γενιά διαδέχονταν την άλλη, **οι Τσάκωνες μισθοφόροι** με την άδεια των Βυζαντινών αρχών, άρχισαν να φέρνουν και τις οικογένειές τους, που εγκαταστάθηκαν μόνιμα κι ανακατεύτηκαν με τους ντόπιους Ελληνικούς πληθυσμούς, στην περιοχή που περιγράψαμε, κάπου ανατολικά της Βιθυνίας. Εκτός από τους Τσάκωνες ανάμεσα στους ακρίτες αυτούς ήταν και μισθοφόροι από άλλα έθνη.

Σε κάποιο από τα ορεινά αυτά χωριά, πρωτοπαρουσιάστηκε η συνήθεια να προφέρουν το τι σαν κι (i = ι, η, υ, ει, οι, υι). Η προφορά αυτή φάνηκε πως ήταν πιο βολική και σιγά - σιγά διαδόθηκε σ’ όλα τα γύρω χωριά, κι έγινε καθολικός φωνητικός νόμος, δηλαδή κάθε συλλαβή, τι, γίνονταν υποχρεωτικά, κι. Έλεγαν κοίχος αντί τοίχος, έκικιος αντί έτοιποιος, σκοκεϊνά αντί σκοτεινιά, αρχόγκισα αντί αρχόντισα, άγκυτος αντί άντυτος κ.τ.ό.

Στην παρουσία του γλωσσικού αυτού φαινομένου, πιθανό να συντέλεσε ο ιδιαί-

τερος τρόπος που πρόσφεραν τη συλλαβή τι, ξένοι μισθοφόροι και τα μέλη των οικογενειών τους, που ήταν κι αυτές εγκαταστημένες είτε σε χωριστά γειτονικά χωριά, είτε ανακατεμένες με τους ντόπιους Έλληνες.

Ύστερ' από τη μάχη του Ματζικέρτ της Αρμενίας το 1071 μ. Χ., όπου νικήθηκε ο στρατός του Βυζαντίου, οι Σελτζούκοι κι άλλες Τουρκικές φυλές ξεχύθηκαν, και

σφάζοντας, βιάζοντας και τρομοκρατώντας τον πληθυσμό, έφτασαν σχεδόν στα πρόθυρα της Πόλης. Αυτό το όργιο της καταστροφής και του τρόμου συνεχίστηκε με λιγόχρονα διαλείμματα ως την άλωση της Κων/πολης και πιο ύστερ' ακόμα στα πρώτα χρόνια της σκλαβιάς.

Να τι είπε ο καθηγητής της ιστορίας του νεώτερου Ελληνισμού στο Παν/μιο της Θεσ/νίκης **Απ. Βακαλόπουλος** σε ομιλία του στην Αρχαιολογική Εταιρεία στις 23 - 2 - 1975: ...Το γνωστό, ως σήμερα ακόμη, όραμα των ελληνικών πληθυσμών, που τρομοκρατημένοι από τους φόνους, αιχμαλωσίες, βιασμούς και εξανδραποδισμούς των κατακτητών τρέχον να βρουν άσυλο... προς τα νησιά του Αιγαίου και του Ιονίου, μικρά και μεγάλα, προς το εσωτερικό, σε ορεινές και άγονες περιοχές, σε τόπους ως τότε άγριους και ακατοίκητους.

Σε κάποια τέτοια ομαδική φυγή, μια μεγάλη ομάδα που μιλούσε αλλάζοντας το τι σε κι, βρήκε καταφύγιο στην απομονωμένη κι άγρια περιοχή του Πλωμαριού, που τότε ήταν ρημαγμένη κι αφησμένη από τους παλιούς κατοίκους της Πλαγιάς και της Μελίντας, ή πολύ αραιοκατοικημένη. Δεν είναι γνωστό πώς και πότε ρήμαξαν οι αρχαίοι αυτοί οικισμοί. Ξέρουμε μόνο πως σ' όλη τη διάρκεια του μεσαίωνα οι επιδρομές των πειρατών στα νησιά ήταν συχνές. Τον 9ο αιώνα οι Αραβες με ορμητήριο την Κρήτη που είχαν καταλάβει, ρήμαζαν τα νησιά του Αιγαίου. Το 880 λεηλατήσανε τη Σάμο. Είναι πιθανό, τα τοπωνύμια. Μελίντα του Πλωμαριού και Καρίντα της Χίου, να είναι λέξεις Αραβικές.

Μικρότερες άλλες ομάδες από τον ίδιο Μικρασιατικό χώρο (όπου τι > κι) βρήκαν καταφύγιο σε άλλα δύσβατα κι αραιοκατοικημένα μέρη της Λέσβου, όπως στην 'Αντισα, τη Σκαμιά, το Μανταμάδο, όπου αναμίχτηκαν με τους ντόπιους. Έτσι εξηγείται γιατί στο Πλωμάρι, που ήταν έρημο σχεδόν κι απομονωμένο, το ιδίωμα επικράτησε. ενώ στους άλλους τόπους της Λέσβου ήταν σποραδική η τροπή του τι σε κι, ώσπου χάθηκε εντελώς με την επίδραση ντόπιων και ξένων.

Πότε ήρθαν στη Λέσβο οι φυγάδες αυτοί δεν μπορούμε να ξέρουμε. Φαίνεται

όμως πως ήρθαν πριν από την άλωση της Πόλης (το 1453). Μια ένδειξη γι' αυτό είναι η Παναγία η Πλωμαριώτισσα. που αναφέρεται σε χρυσόβουλο του 13ου αιώνα.

Για την πιθανή χρονολογία της φυγής και της εγκατάστασης στο Πλωμάρι πληθυσμών από τ' ανατολικά της Βιθυνίας σημειώνω, πως το 1080 οι Τούρκοι έφτασαν ως τη Βιθυνία, και πως το 1262 ξεσηκώθηκαν οι ακρίτες και οι χωρικοί της Βιθυνίας, κι έτσι διαλύθηκε η δοκιμασμένη αμυντική δύναμη των ακριτών. Πραγματικά στα χρόνια του Μιχαήλ Παλαιολόγου, μετά τη διάλυση των ακριτών, οι Τούρκοι καταλάβανε το εσωτερικό της Καρίας και της Λυδίας, και στα χρόνια της βασιλείας του Ανδρόνικου (1282 - 1328) κατέρρευσε η Βυζαντινή κυριαρχία στη Μ. Ασία. Οι Σελτζούκοι και οι Οσμανλήδες Τούρκοι προχώρησαν ως τη Νίκαια και την Προύσα. Το 1325 οι Βυζαντινές κτήσεις στη Μ. Ασία περιορίζονταν σε μια στενή παραλιακή λουρίδα από τα Δαρδανέλια ως τη βόρεια έξοδο του Βοσπόρου. Το 1326 οι Τούρκοι καταλαβανε την Προύσα και το 1328 τη Νικομήδεια, τις δυο μεγάλες πόλεις της Βιθυνίας.

Σε μια τέτοια φυγή, μια άλλη ομάδα κατέφυγε στα Μεστά της Χίου, Παράλληλα μ' αυτούς που κατέφυγαν στη Λέσβο και στη Χίο, μεγάλος αριθμός από Τσάκωνες πήραν τις οικογένειες τους και γύρισαν στην πατρίδα τους, με την οποία είχαν πάντα δεσμούς, κι είναι ίσως αυτοί, οι πρόσφυγες Τσάκωνες, που έφεραν την αλλαγή του τι σε κι. "Υπάρχουν μερικές ενδείξεις πως ανάμεσα σ' εκείνους που κατέφυγαν στο Πλωμάρι, ήταν και αρκετοί Τσάκωνες, δεν μπορούμε όμως να ξέρουμε αν ήρθαν μαζί με τους πρώτους φυγάδες ή αργότερα, όταν τους κυνήγησαν οι Φράγκοι από την Πελοπόννησο από τα μέσα του 13ου αιώνα κι ύστερα.

Τέτοιες ενδείξεις είναι: α) η αντιστοιχία των τοπωνυμίων Βέρα και Σιλαντάς του Πλωμαριού με τα τοπωνύμια. Δέρσε και Σέλιθε της Τσακωνιάς, η τοπων. Σίντα του Πλωμαριού (όνομα τόπου στη ρίζα βουνού) με τη λ. σίνδα = ρίζα στην Τσακωνιά, β) στην Τσακωνιά και στο Πλωμάρι λένε ήταν' με το τελικό ν ουρανικό (όπως στο νινί). Στην Τσακωνιά λένε «τα ψωμιά πασάινταν'» (με το τελικό ν ουρανικό) και στο Πλωμάρι «τα ψουμιά παγαίνανταν'» (ν ουρανικό), γ) Στην Τσακωνιά ακούγονταν λέξεις που δεν ακούγονται σ' άλλα ιδιώματα. εκτός από το Πλωμάρι, απ' όσο μπορώ να ξέρω, όπως άνε με = άσε με (Τσακ.), άνι μι (Πλωμ.), άρνακα = λάκκος με νερό (Τσακ.), λαρνάτα = αυλάκι (Πλωμ.) (< Α.Ε. λάρναξ - λαρνάκιον), γανώσης = γανωτής (Τσακ.), Γανώσης οικογ. επίθετο (Πλωμ.), κατατσού = κατατρώγω (Τσακ.), Κατσός = παρανόμι μιας οικογένειας στο Πλωμάρι, που η καταγωγή της ήταν από το Γύθειο, σγουτζία = σκουριά, ζάρωμα (Τσακ.), απουζγατζίζου = ζαρώνω τελείως (Πλωμ), τιλιζόνα = γυναίκα με θράσος (Τσακ.), τιλισός = καβγατζής (Πλωμ. από το Τουρκ. telas = φασαριόζος), φρύσσα = παξιμάδι (Τσακ.), φρύσσα = παλιο-γυναίκα (Πλωμ.).

Η κατανομή των τοπωνυμίων στον ευρύτερο χώρο του Πλωμαριού από άποψη γλώσσας.

Είναι γνωστό πως οι κατακτητές ή οι νέοι έποικοι γενικά, δεν αλλάζουν τις τοπωνυμίες αλλά τις αποδέχονται, όπως τις ακούνε από τους ντόπιους, προσαρμόζοντάς τις μόνο στους ιδιαίτερους φωνητικούς νόμους της γλώσσας τους. Το φαινόμενο αυτό το ξέρουμε από πολλές τοπωνυμίες της Μ, Ασίας, της Ελλάδας, της Ιταλίας και άλλων χωρών, που είναι λέξεις απολιθωμένες άγνωστου ετύμου και σημασίας. Σχεδόν όλες οι Ελλην. τοπων, με το επίθημα -νθ-, όπως Αμάρυνθος. Όλυν-

θος κ.ά. δεν ξέρουμε τι σημαίνουν και σε ποια γλώσσα ανήκουν.

Υπάρχουν ενδείξεις πως η Πλαγιά του Πλωμαριού δεν ήταν τελείως ακατοίκητη, όταν ήρθαν οι Μικρασιάτες φυγάδες. Κοντά στην Πλαγιά είναι η τοπων, Μέτιου, που όπως δείχνουμε στην ετυμολογία της είναι το αρχαίο Μέταιον ή Μέταον. Η τοπων. Τάλαντος (κοντά στην Πλαγιά επίσης) πρέπει να είναι ο Τάνταλος, που ένα μνημείο του υπήρχε στο αρχαίο Πόλιον, κατά τον Στέφ. Βυζάντιο.

Στην ετυμολογία των τοπων. Πόλ' και Πλαγιά κάνω την υπόθεση -με βάση γλωσσολογικές και αρχαιολογικές ενδείξεις - πως το αρχαίο Πόλιον ήταν στο πεδινό τμήμα της σημερινής Πλαγιάς, πλάι στο ρέμα. Η ίδια η Πλαγιά χτισμένη ψηλότερα πάνω σε λόφο, ονομάστηκε ίσως έτσι από τους νεοφερμένους, και το αρχαίο Πόλιον ξεχάστηκε σιγά -σιγά, καθώς οι νεοφερμένοι ήταν πιο πολλοί, και ίσως πιο περήφανοι αφού ήταν από ακριτικές περιοχές. Το γλωσσικό τους ιδίωμα, που άλλαζε το τι σε κι, επικράτησε τελικά σ' όλο το χώρο του σημερινού Πλωμαριού. Η λ. πλάγι, σε πολλά Μικρασιατικά ιδιώματα, σημαίνει «βουνό, ορεινός τόπος». Οι Πόντιοι έλεγαν πλαγιάδια τα ορεινά μέρη και οι Βυζαντινοί τα έλεγαν πλαγινά.

Το Πρασκίο μια συνοικία του σημερινού Πλωμαριού - το παλιό Πλωμάρι ήταν στο σημερινό Καμμένο Χωριό - είναι το μεσν. προάστιον με τη σημασία «αγρόκτημα» με τις εγκαταστάσεις του και τις κατοικίες του υπηρετικού προσωπικού, αφού το Πλωμάρι, ο παλιός Ποταμός, ιδρύθηκε σχετικά πρόσφατα (από τις πρώτες δεκαετίες του 19ου αιώνα) και δε μπορούσε ν' αποκτήσει και προάστιο με τη σημερινή του σημασία. Η λ. πρασίον, πρασκίο με τη σημασία «αγρόκτημα» έχει εκλείψει πριν από πολλούς αιώνες, ενώ παράλληλα δε δρέθηκαν στο Πρασκίο ίχνη αρχαιοτήτων ή μεσαιωνικών κατάλοιπων. Συνακόλουθα πρέπει να θεωρήσουμε σαν πιο πιθανή εξήγηση, πως οι πρόσφυγες που εποίκισαν την περιοχή είχαν τη λέξη πρασκή με τη σημασία «αγρόκτημα» και πως κάποιος από αυτούς ευδοκίμησε κι απόκτησε το πρασκίο του, το αγρόκτημα του. Σημειώνω πως το Πρασκίο έχει το πλεονέκτημα να είναι πολύ κοντά στη θάλασσα (100 μ. οριζόντια απόσταση) χωρίς να φαίνεται από το πέλαγος, επειδή βρίσκεται σε πτυχή του βουνού, που πέφτει τελείως απότομα προς την ακτή, και το πλεονέκτημα νάχει δικά του πηγαία νερά.

Είναι πιθανό πως και η Δρότα ήταν πάντα κατοικημένη. Εκτός από τα παλαιοχριστιανικά αρχαιολογικά ευρήματα που αναφέρουμε στην τοπων. Δρότα, ο Πριγιώνας, όνομα απόκρημνου βουνού και μικρού οικισμού, πάνω από τη Δρότα μπορεί να είναι από την Α. Ε. λ. πρεών. Υπενθυμίζουμε, πως όλες σχεδόν οι τοπων, στην περιοχή Δρότα-Παλιχώρι είναι Ελληνικές.

Αντίθετα, η περιοχή ανάμεσα στο σημερινό Πλωμάρι και το Καμμένο Χωριό, ως τα σύνορα με την Αγιάσο, καθώς και τα φαράγγια του ποταμού Σεδούντα με τις διακλαδώσεις του και τους παραχειμάρρους του ήταν τα χρόνια του εποικισμού τελείως έρημη κι ασύχναστη. Τα πυκνά, σχεδόν αδιαπέραστα δάση, οι απόκρημνες όχθες των χειμάρρων, δυσκόλευαν πολύ τη χρήση τους. Ο λιγοστός πληθυσμός - σχετικά με σήμερα - που εγκαταστάθηκε στον ευρύτερο χώρο του Πλωμαριού προτίμησε καθώς ήταν φυσικό τις πιο γόνιμες και ευκολοπάτητες περιοχές, κι όσο γίνεται πιο αφανείς από τη θάλασσα για το φόβο των πειρατών που αλώνιζαν το Αιγαίο. Απ' ό,τι ξέρω στα χρόνια πριν από την άλωση της Πόλης οι πειρατείες ήταν σχετικά λιγοστές, αλλά μετά την κατάκτηση της Λέσβου από τον Μωάμεθ το Β' στα 1462, οι πειρατείες πύκνωσαν κι αγρίεψαν, κι αυτό ως τα μέσα του 17ου αιώνα,

οπότε άρχισαν να λιγοστεύουν, ώσπου σταμάτησαν σχεδόν, στα τέλη του 17ου αιώνα. Αυτός είναι ο λόγος που οι κάτοικοι της Πλαγιάς και της Μελίντας τράβηξαν αργότερα προς το εσωτερικό, «πήραν τ' ανάπλαγα», και έχτισαν τους κρυφούς οικισμούς Μέρινα στο Καμμένο Χωριό και στο Παλιχώρι αντίστοιχα (βλ. τοπων. Μέρινα}. Η νέα αυτή μετοικεσία φαίνεται πως έγινε στις αρχές του 16ου αιώνα.

Το Πλομάριον (με -ο-) αναφέρεται για πρώτη φορά σε κάποιο κώδικα της Μητρόπολης Μυτιλήνης του 1564, σαν ένα των υφισταμένων χωρίων της επαρχίας Μυτιλήνης, χωρίς να ορίζεται η θέση του. Δεν αποκλείεται να ήταν η σημερινή Πλαγιά.

Στην ασύχναστη δασώδη και δύσβατη αυτή περιοχή που αναφέραμε πρωτίτερα, οι τοπωνυμίες ήταν λίγες και οι σημερινές τοπων, δόθηκαν από τους νεοφερμένους, που καθώς πληθαιναν με τη φυσιολογική αύξηση των κατοίκων και με νέα κύματα που συνεχώς κατέφθαναν ύστερ' από πληροφορίες για το ασφαλές του τόπου και για τις δυνατότητες που παρουσίαζε, άρχισαν να εκχερσώνουν και να επεκτείνουν τη χρήση των παρθένων τόπων, δίνοντας και ονόματα σε χαρακτηριστικά τοπία. Οι νεοφερμένοι φαίνεται πως ήταν σπουδαίοι κυνηγοί κι έβρισκαν άφθονο κυνήγι στα πυκνά δάση, κι έτσι ο άγιος αυτός τόπος άρχισε να πατιέται. Σημειώνω πως ως τα σήμερα οι κάτοικοι όλου του χώρου του Πλωμαριού, ιδιαίτερα όμως οι Χωριανοί (κάτοικοι του Καμμ. Χωριού) είναι σπουδαίοι κυνηγοί. Ως τις αρχές του αιώνα μας. μπορούσες να παραγγείλεις πέρδικες ή λαγό σε κυνηγό του Καμμ. Χωριού, κι εκείνος να σε ρωτήσει: «τι ώρα τον θέλεις, αφεντικό;» και τη συμφωνημένη μέρα και ώρα το κυνήγι ήταν στο σπίτι σου.

Είναι πιθανό, ολόκληρη αυτή η βαθιά αυλακωμένη περιοχή, γεμάτη φαράγγια, στενές κοιλάδες και χείμαρρους να ονομάστηκε από τους νεοφερμένους Πολουμάρι, που σημαίνει «τόπος φαραγγώδης» και πολύ αργότερα να ονομάστηκε Πλουμάρ, ο κυριότερος οικισμός της, το σημερινό Καμμένο Χωριό. Ως σήμερα οι Μυτιληνιοί λένε Πλουμάοια κι εννοούν το συνολικό χώρο τσν Πλωμαριού με όλους τους οικισμούς του. Σημειώνω πως στον Όλυμπο της Βιθυνίας υπάρχει τόπος γεμάτος φαράγγια που λέγεται Πουλουμού - μπαγίρ, και στην Προποντίδα, σε παλιούς χάρτες, είναι σημειωμένος ο οικισμός Ρολιμευρ (ίσως Πολιμάρ, Πολεμάρ).

Οι νεοφερμένοι αυτοί από τα ακριτικά μέρη της Μ. Ασίας, αν και όπως είδαμε διατήρησαν μια μεσαιωνική δημοτική γλώσσα, παρόμοια μ' αυτή που διαβάζουμε σε μεσν. κείμενα, όπως στα Προδρομικά ποιήματα, στον Πουολόγο, κ.ά., ήταν φυσικό να έχουν επιδράσεις από την Τούρκικη γλώσσα, όπως και η δημοτική Βυζαντινή γλώσσα. (Βλ. λ. ατζουπάς, γελού, γουλάμιος, κεντήκλα, τιμαρεύω, τσαγγία.

Οι πρόσφυγες αυτοί ονομάτισαν πολλούς τόπους της ασύχναστης αυτής περιοχής, όπως τους Κούτλα, Κλας, Σιλαντάς, Τσίγκους κ.ά.

Σημειώνω συμπληρωματικά, πως αρκετά οικογενειακά ονόματα. προπάντων κατοίκων του Καμμένου Χωριού είναι Τουρκο - Αραβικής προέλευσης, όπως Γουγούλας (Περσ. ghulghul = αγώνας, διεκδίκηση, φασαρία), Καραπατάκης (είδος μαύρης πάπιας που ζει σε βάλτους, kara - batak) Μπουλμές (Τουρκ. bolme = χώρισμα) κ.ά. Ας μην ξεχνούμε πως τα οικογ. ονόματα πολλών εξεχόντων Ελλήνων είναι ξενικά, όπως Καφαντάρης, Δούσμανης κ.ά. (Βλ. Μ. Τριανταφυλλίδη «Τα οικογενειακά μας ονόματα»).

Επιστροφή στην Άμαξο

Αντώνη Ν. Ανδριώτη

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Η ζωή στην Άμαξο, όπως και σε κάθε εξοχή, δεν έμοιαζε καθόλου με αυτή της πόλης. Κάθε ώρα της ημέρας είχε τις δικές της δραστηριότητες, όλες γερά δεμένες με την αγροτική ζωή. Με το μάζεμα των καλοκαιρινών φρούτων και την διατήρησή τους, με την περιποίηση των ζώων, την φροντίδα των κτημάτων, με το μάζεμα των ξυλων για το χειμώνα και γενικά με κάθε τι που σχετιζετο με την καλλιέργεια και εκμετάλευση της τροφοδότρας γης.

Οι δουλειές είχαν μια αυστηρή χρονική σειρά, λες και ακολουθούσαν το τυπικό κάποιας ιεροτελεστίας. Πολύ πρωί, πριν καλά-καλά «κτυπήσει» ο ήλιος το κτήμα, έπρεπε να αρματωθούμε με τη γκατσουρίδα και τη καλαθίδα και να πάρουμε μια βόλτα όλες τις συκιές του κτήματος για να μαζέψουμε τα ώριμα σύκα που αποτελούσαν όχι μόνο το απαραίτητο συνοδευτικό του πρωινού καφέ για μικρούς και μεγάλους, αλλά και μια πρώτη ύλη για χειμωνιάτικες λιχουδιές μετά από κατάλληλη επεξεργασία. Φέρνω στη μνήμη μου την συκαλευριά τη πασπαλισμένη με κανέλλα και τριμμένο καρύδι, τους «καλόγερους»¹, τα γεμιστά σύκα αλλά και τα διατηρημένα ξερά σύκα που μοσχοβολούσαν μυρσινιά την οποία πάντα χρησιμοποιούσαν στο ζεμάτισμά τους. Το πρωί λοιπόν, έπρεπε να μαζεutoύν τα σύκα προτού πέσουν κάτω στη γη, όπου καιροφυλακτούσαν τα γαϊδούρια και τα μουλάρια που έβοσκαν ελεύθερα στο κτήμα. Και αυτό γινόταν πιο απαιτητικό όταν τα καλοκαιρινά μελτέμια δεν άφηναν σύκο για σύκο πάνω στις συκιές λες και ήταν στη δούλεψη των υποζυγίων μας. Γι' αυτό και τις καλλίτερες συκιές φροντίζαμε να τις έχουμε πάντα περιφραγμένες με πρόχειρους φράκτες από χοντρά κλαδιά.

Στη πρώτη συκιά που φτάναμε, έπρεπε να κόψουμε δυο-τρία μεγάλα «σκιόφλα» (συκόφυλλα) για να επενδύσουμε με αυτά το εσωτερικό της καλαθίδας, απαραίτητη προϋπόθεση για να μη καταστρέφονται τα σύκα τριβόμενα στο τραχύ καλαμένιο τοίχωμά της καθώς θα κουνιόντουσαν μέσα της με το βιαστικό βάδισμά μας στις απότομες πλαγιές του βουνού ή πιεζόμενα από το ίδιο τους το βάρος αν τύχαινε και γέμιζε το καλάθι μας.

Η βόλτα μου ξεκίναγε από τις μαυροσυκιές που ήταν στο δυτικό μέρος του πύρ-

¹ Με το όνομα «καλόγερος» αναφερόμασταν σε ένα παρασκεύασμα που είχε σαν βάση το καρύδι και την συκαλευριά. Ψύχες καρυδιού περασμένες σε κλωστή, σαν χάντρες κομπολογιού. βουτιόντουσαν επανειλημμένα μέσα στη ζεστή συκαλευριά και πέρνανε το σχήμα λαμπάδας. Ύστερα κρεμόντουσαν στον αέρα για να στεγνώσει (ξηραθεί) η συκαλευριά και μετά φυλάσσονταν για αργότερη χρήση.

γου μας. Τέσσαρες-πέντε μαζί, πάντα κατάφορτες με πλούσιους σαρκώδεις καρπούς με τη πρωινή δροσάτη γλύκα να σου κάθεται στο λαιμό και να σε δαιμονίζει να τρως ασταμάτητα. Δεν χρειαζόταν καν να τα ξεφλουδίσεις. Αρκεί να είχες προλάβει το ξεγούφιασμα ή το κουτσούλημά τους από τους πτερωτούς συνιδιοκτήτες που χαίρονταν αυτά τα υπέροχα «βιολογικά» θαύματα της φύσης, όταν αυτά δεν τους γίνονταν παγίδες θανάτου που εκμεταλλεύονταν μικροί κυνηγοί με τα «λάστιχα» (σφεντόνες) ή μεγάλοι με τις «μπρουστουγιμές» τους. Δεν ξέραμε τι θα πει ράντισμα, δεν σκουλήκιαζαν ποτέ τους, μόνο η σκόνη τα χάιδευε και η οποία εύκολα απομακρύνετο μ' ένα απλό φύσημα. Είναι πράγματι μικρά θαύματα αυτά τα σύκα από τις ξηρικές συκιές που τα βρίσκεις σε κακοτράχαλες και απόκρημνες πλαγιές αφημένες στην έγνοια και την φροντίδα του δημιουργού τους. Ένα προσεκτικό κλάδεμα μόνο απαιτούσαν οι συκιές από τον άνθρωπο αν και αυτό δεν ήταν και τόσο απαραίτητο μια και κάθε επίσκεψη μας άφηνε και αρκετά σπασμένα κλαδιά απάνω τους. Κι έτσι πολλές φορές περιοριζόμασταν στην απομάκρυνση των ξερών κλαδιών.

Τα πιο νόστιμα από τα μαυρόσυκα ήταν αυτά που άρχιζαν να «ψταλιάζουν», που άρχιζαν να κρέμονται σαν σκουλαρίκια στο λαιμό των τυχερών συκόφυλλων που καμάρωναν για τα στολίδια τους. Αυτά είχαν την γλύκα που σε έπνιγε. Κι αν τύχαινε νάχεις και κανένα φρέσκο καρύδι, τότε μπορούσες να περιμένεις να γυρίσεις σπίτι και να φτιάξεις αυτό το απερίγραπτο μείγμα της γεύσης και της ευωδίας, ένα φρέσκο καλογινωμένο σύκο γεμιστό με φρέσκια ψύχα καρυδιού. Ένα θεϊκό έδεσμα που είχε μόνο ένα ανταγωνιστή του: τον ίδιο του τον εαυτό στη χειμερινή του έκδοση, που δεν ήταν τίποτε άλλο παρά το γεμιστό φουρνιστό σύκο με γέμισμα ψιλοκομμένη ψύχα καρυδιού ανάκατη με το κατάλληλο μείγμα από ινδικά μπαχάρια.

Τα μαυρόσυκα ήταν και τα πρώτα που ωρίμαζαν. Τα μαζεύαμε όλα. Μικρά μεγάλα, μισοφάγωτα από τα πουλιά, ακόμα και αυτά που είχαν πέσει στη γη και τάχει αποξεράνει ο ήλιος. Η ταξινόμησή τους θα γινόταν αργότερα με την επιστροφή στον πύργο, όπου ξεχωρίζαμε τα φαγώσιμα της ημέρας από τα υπόλοιπα που τα αναλάμβανε η γιαγιά μου η Σουλτάνα για να τα απλώσει στον ήλιο για αποξήρανση. Μετά τις μαυροσυκιές, έπαιρνα την ανηφόρα και επισκεπτόμουν τις ασπροσυκιές κυρίως τα πολιτικά και τα περκούλια. Η ίδια δουλειά κι εδώ. Κλαδί-κλαδί με την γκατσουρίδα είτε από κάτω είτε σκαρφαλωμένος στη συκιά επιθεωρούσα κάθε σημείο της συκιάς όπου θα μπορούσα να βρω ένα σύκο, λες και επρόκειτο να βαθμολογηθώ γι' αυτή μου τη δουλειά. Την ίδια εποχή, ωρίμαζε τους καρπούς της και μια άλλη ποικιλία που είχαμε, ίσως και μοναδική, που έδινε πολλά σύκα σε χρώμα μελιτζανί και γι' αυτό την αποκαλούσαμε «μελιτζανοσυκιά». Πιο όψιμες ήταν οι αυγοσυκιές, που έδιδαν υπέροχα μεγάλα σαρκώδη σύκα, χαρά των οφθαλμών και της γεύσης. Αλλά έπρεπε να περιμένει κανείς τέλη Αυγούστου και αρχές του Σεπτέμ-

βρη για να χαρεί τη νοστιμιά τους ανάκατη με τη δροσιά του πρωινού που αυτή τη περίοδο άρχιζε να γίνεται εντονότερη.

Είχαμε συκιές και σ' άλλα κτήματα. Κι όλες τις μαζεύαμε. Τίποτε δεν πήγαινε χαμένο. Γι' αυτό κατά τακτά χρονικά διαστήματα έπρεπε να πάρω το μουλάρι και να κάνω βόλτα τα κτήματά μας και να μαζέψω τα σύκα. Στα κτήματα αυτά δεν αφήναμε ελεύθερα ζώα για να βοσκήσουν την περίοδο αυτή. Ήταν «σοθίρια», καλά περιφραγμένα. Κι έτσι, δεν υπήρχε φόβος να χαθεί η συκοπαραγωγή. Τα πιο πολλά σύκα τα εύρισκα πεσμένα στο έδαφος πάνω στα χόρτα κάτω από τις συκιές, έχοντας διανύσει την μισή διεργασία της φυσικής αποξήρανσής τους εκτεθειμένα στον καυτό καλοκαιρινό ήλιο. Τα μάζευα όλα και τα έφερνα στη γιαγιά που τα ξεδιάλεγε. Αυτά που θεωρούσε ακατάλληλα, τα ξεχώριζε και τα προόριζε για τα ζώα. Θα τα χρησιμοποιούσαμε το χειμώνα, για να γλυκαίνουμε τη κούραση όλων των ζώων μας που θα σήκωναν στη πλάτη τους το μαξούλι της χρονιάς. Μικρές λιχουδιές σαν κι αυτές τα έκανε να νιώθουν σαν μικρά παιδιά που ξέρουν την ώρα που θα πάρουν το αγαπημένο τους γλυκό. Έπρεπε όμως κι αυτά τα σύκα να ξεραθούν καλά, να ζεματιστούν σε νερό αρωματισμένο με μυρσινιά, όπως και αυτά που προορίζονταν για την δική μας χρήση, να στεγνώσουν και να αποθηκευτούν κατάλληλα. Οι «απλωταριές» ήταν συνεχώς γεμάτες. Υφίσταντο την καθημερινή επιθεώρηση από την γιαγιά μας, που μεριμνούσε για την ξήρανσή τους, άλλοτε γυρίζοντας τα σύκα τα πάνω-κάτω κι άλλοτε αποσύροντας από την διαδικασία της αποξήρανσης τα «γινόμενα». Ήταν μια δουλειά που χρειαζόταν υπομονή και μεράκι και μπορώ να πω η γιαγιά τάχε και τα δυο.

Τα ξηραμένα και ξεματισμένα σύκα ήταν αυτά με τα οποία θα μας κερνούσε το χειμώνα όταν την επισκεπτόμασταν στο σπίτι της ή που θα μας εφοδίαζε τα πρωινά καθώς περνούσαμε να την καλημερίσουμε πηγαίνοντας στο Γυμνάσιο. Ήταν η «σοκολάτα» της εποχής, που ποτέ δεν απαξιώθηκε όπως οι σημερινές λιχουδιές που τις βλέπεις μισοφάγωτες πεταμένες σ' όποιο δρόμο κι αν περπατήσεις. Το σύκο, το καρύδι, το κάστανο, τα κυδώνια, τα ρόδια και τα πορτοκάλια ήταν από τα καλλίτερα εδέσματα των σχολικών μας διαλειμμάτων.

Εκτός από την ξήρανση των σύκων, μαζεύαμε και ξηραίναμε τα δαμάσκηνα και τα περισσευούμενα απίδια τα οποία και ξηραίναμε κομμένα σε χοντρές φέτες («απδουκόμματα»). Τα ξηρά δαμάσκηνα ήταν η αγάπη της γιαγιάς. Τα χρησιμοποιούσε ολογυρίς το χρόνο σαν ήπιο καθαρτικό αλλά και για μια λιχουδιά που άφηνε να λειώσει σιγά-σιγά στο στόμα της. Τα δαμάσκηνα μετά την αποξήρανσή τους έπρεπε κι αυτά να ζεματιστούν και να στραγγίξουν στον ήλιο. Τα απδουκόμματα προορίζοντο αποκλειστικά για τα ζώα. Και τούτο γιατί δεν είχαμε την εμπειρία της διατήρησής τους ανάλογη με αυτή των σύκων και των δαμάσκηνων.

Συνεχίζεται στο επόμενο φύλλο

ΣΤΗ ΠΛΩΜΑΡΙΤΙΣΣΑ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΚΑΜΠΑΝΗ - ΜΟΥΤΖΟΥΡΗ

Μ' αυτό το κείμενο θα ήθελα, φίλοι μου, να αναφερθώ στη μητέρα του συμπατριώτη μας Πρύτανη του Πολυτεχνείου, κ. Μουτζούρη, που είχα τη καλή τύχη να γνωρίσω σαν καθηγήτρια αλλά και άνθρωπο όταν, για οικογενειακούς λόγους, φοίτησα στην έκτη τάξη του Γυμνασίου στο Παρθεναγωγείο Μυτιλήνης, όπου δίδασκε σαν καθηγήτρια.

Μη σας φαίνεται παράξενο που το 1963 υπήρχαν στη Μυτιλήνη χωριστά Γυμνάσια γι' αγόρια και κορίτσια. Για μένα που στις προηγούμενες τάξεις φοίτησα στο μικτό Γυμνάσιο Πλωμαρίου φάνταζε ακόμα πιο παράξενο.

Εκεί λοιπόν γνώρισα την κ. **Καμπάνη - Μουτζούρη**, όπως τη λέγαμε. Σαν καθηγήτρια και χωρίς να θέλω να κάνω συγκρίσεις, ήταν το κάτι άλλο. Μου φαινόταν απίστευτο, όταν έβλεπα 60 μαθήτριες, στο τμήμα, να κάθονται σαν Παναγίες και να την ακούν χωρίς άχνα ή μιλιά από καμιά μας. Στις ελάχιστες φορές που συνέβαινε κάτι τέτοιο, αρκούσε μόνο να μας κοιτάξει μια φορά και τότε όλες σκύβαμε ντροπισμένες το κεφάλι στα θρανία.

Θ' αναφέρω ένα γεγονός που δεν μπορώ μέχρι σήμερα να ξεχάσω, γιατί η βοήθεια που μου πρόσφερε ήταν για μένα καθοριστική. Στο Παρθεναγωγείο το μάθημα των Αγγλικών ήταν κύριο, ενώ στο Γυμνάσιο Πλωμαρίου δεν διδάσκονταν καθόλου. Ο Γυμνασιάρχης που είχαμε ήταν ένας ηλικιωμένος άνθρωπος που δεν εννοούσε να καταλάβει, ότι εγώ μαζί με δυο - τρεις άλλες καινούριες μαθήτριες δεν μπορούσαμε να παρακολουθήσουμε κανονικά το μάθημα αυτό. Αφού έγιναν κάποιες συζητήσεις με τους γονείς μας, ένα πρωί με το που μπήκε στο προαύλιο του σχολείου η εν λόγω καθηγήτρια με πιάνει απ' το χέρι και με πηγαίνει στο γραφείο του Γυμνασιάρχη. Τότε με σοβαρό ύφος που δε σήκωνε αντίρρηση του είπε ότι το πρόβλημα με το μάθημα των Αγγλικών θα λυθεί ως εξής. Θα το παρακολουθώ κανονικά, αλλά ο βαθμός μου θα είναι ανάλογος με τα άλλα φιλολογικά μαθήματα. Εκείνος θυμωμένος και θέλοντας να τη θίξει, όπως κατάλαβα, της λέει ειρωνικά:

— Μα δεν έχει πρόβλημα μόνο αυτή η μαθήτρια, είναι κι άλλες στην ίδια κατάσταση, υπονοώντας ότι μου κάνει το χατίρι επειδή είμαστε απ' το ίδιο χωριό, το Πλωμάρι. Εκείνη τότε θιγμένη για τα καλά άστραψε και βρόντηξε σαν καταιγίδα, και του λέει:

— Ποιος σας είπε κύριε ότι αυτό το αυτονόητο δεν θα ισχύσει και για τις άλλες μαθήτριες;

Θυμάμαι μια άλλη φορά που κάναμε πολλή φασαρία κι εκείνη έκανε μάθημα στη διπλανή τάξη, την ώρα εκείνη, ήλθε, άνοιξε τη πόρτα και μας λέει με ήρεμο ύφος:

— Κορίτσια δίπλα κάνω εγώ μάθημα, και ω του θαύματος αυτομάτως επικράτησε άκρα σιωπή. Πόσες και πόσες άλλες ιστορίες θα μπορούσα να θυμηθώ που χαρακτηρίζουν τον Άνθρωπο και Δάσκαλο που έζησα. Κλείνοντας θα πω ότι, για μένα, είχε το μεγαλύτερο προτέρημα, σαν εκπαιδευτικός, δηλαδή δεν επηρέαζε τη κρίση της και τη βαθμολογία, η τυχόν άτακτη συμπεριφορά μιας μαθήτριας

Αυτά τα λίγα, νομίζω, ότι αρκούν για να δείξουν το μεγαλείο της γυναίκας αυτής, που για μένα ήταν το κίνητρο για να βελτιώσω τη βαθμολογία μου και την απόδοσή μου όχι μόνο στα μαθήματά της, αλλά σε όλα γενικώς, γιατί ήθελα να την κάνω να νιώθει περήφανη για τη συγχωριανή της, που ήταν μια λίγο καλή μαθήτρια. Ακόμη πιστεύω ότι αυτά ήταν τα γερά θεμέλια πάνω στα οποία στηρίχθηκε η επιτυχημένη καριέρα του παιδιού της και σαν Πλωμαρίτες σήμερα καμαρώνουμε για τον συμπατριώτη μας Πρύτανη του Πολυτεχνείου.

ΚΛΕΑΝΘΗ

Η απληστία

του Ε. Καλδή

Αχόρταγος: θέλω πολλή γη, πολλά στρέμματα. Μουζίκος: Εμείς εδώ στη Ρωσία έχουμε απέραντες εκτάσεις όση γη θέλεις. Αχόρταγος: Ποια είναι η τιμή;

Μουζίκος: 1000 ρούβλια την ημέρα. Αχόρταγος: Τι τιμή είναι αυτή;

Μουζίκος: θα σου εξηγήσω, θα 'ρθεις αύριο πρωί-πρωί θα καταθέσεις μέσα σ' αυτόν εδώ το σκούφο 1000 ρούβλια και θα ξεκινήσεις να περπατάς και όση έκταση διανύσεις μέχρι το ηλιοβασίλεμα θα είναι δική σου.

Το άλλο πρωί ήρθε ο αχόρταγος κατέθεσε μέσα στο σκούφο τα 1000 ρούβλια και ξεκίνησε. Όλο βάδιζε και όλο βάδιζε. Και όσο βάδιζε άλλο τόσο ήθελε περισσότερη γη, ποτέ δεν χόρταινε. Ήρθε το μεσημέρι κι ακόμα προχωρούσε. Όσο έβλεπε τη γη που απόκτησε, τόσο περισσότερη ήθελε. Ήρθε το απόγευμα και τότε κατάλαβε πως είχε προχωρήσει πάρα πολύ και δεν θα πρόφτανε να γυρίσει στο μέρος από το οποίο ξεκίνησε. Αχ, αναστέναξε, ήμουν πολύ πλεονέκτης, δεν θα προκάνω να γυρίσω. Και τότε άρχισε να βαδίζει πιο γρήγορα σχεδόν να τρέχει. Και όσο ο ήλιος κατέβαινε, τόσο και περισσότερο έτρεχε. Κόντευε να φθάσει και οι Μουζικοί τον ενθάρρυναν. Τρέξε, τρέξε, του φώναζαν απόκτησες πολλή γη. Και έτρεχε, όλο έτρεχε. Με το βούτημα του ήλιου και ενώ απείχε 2-3 μέτρα από το σκούφο, ξαφνικά έπεσε στο έδαφος. Έτρεξαν οι Μουζικοί να τον συγχαρούν αλλά είδαν ότι ήταν νεκρός. Η πλεονεξία και η απληστία τον έφαγαν. (από το διήγημα του Λ. Τολστόι «Πόση γη χρειάζεται ο άνθρωπος»). Το ίδιο έπαθε και ο πλούσιος της παραβολής του Ευαγγελίου (Λουκ. 12, 16). Ευφόρησαν τα χωράφια του και δεν ήξερε που να βάλει τα αγαθά του. Και αντί να μοιράσει το περισσεύμα στους φτωχούς η απληστία του τον οδήγησε να χτίσει πιο μεγάλες αποθήκες για να τα φυλάξει όλα για τον εαυτό του. «Καθελώ μου τας αποθήκας και μείζονος οικοδομήσω και συνάξω εκεί πάντα τα γεννήματα μου και τα αγαθά μου και ερώ τη ψυχή μου· ψυχή έχεις πολλά αγαθά κείμενα εις έτη πολλά· αναπαύου, φάγε, πίε, ευφραίνου». Δεν πρόφθασε όμως να τελειώσει αυτές τις σκέψεις και ακούστηκε η φωνή του θεού να του λέγει: «Άφρον, ταύτη τη νυκτί την ψυχήν σου απαιτούνσιν από σου, ά δε ητοίμασας τίνι έσται;».

Αυτό το τέλος έχει η απληστία. Ο μεν άφρων του Ευαγγελίου να χάσει την ψυχή του. Ο δε αγρότης του διηγήματος, παρ' όλη την προσπάθεια του να αποκτήσει όσο το δυνατόν περισσότερη γη, δεν του απέμειναν τελικά παρά δύο μέτρα. Τόσα μονάχα, όσα χρειάστηκαν για το τάφο του!

ΜΙΑ ΑΠΟΧΗ ΣΕ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΕΠΟΧΗ

Αυτό το περιστατικό που θα σας διηγηθώ ήθελα να το απευθύνω στους νεαρούς αναγνώστες του περιοδικού μας, γι' αυτό ας προσέξουν ορισμένα σημεία του.

Στη Τετάρτη τάξη του Γυμνασίου είχαμε φιλόλογο καθηγητή κάποιον, που δε θ' αναφέρω τ' όνομα του, ο οποίος ήταν μεν πολύ δυνατός όσον αφορά τις γνώσεις, αλλά πολύ αδύνατο στο να επιβάλει την τάξη και να μεταδώσει σ' εμάς αυτά που ήξερε, με αποτέλεσμα να προκαλείται τόση φασαρία και η τάξη να είναι μόνιμα σαν Χάβρα Ιουδαίων. Εκτός απ' αυτό συμμαθητές μας ήταν πολλοί που είχαν μείνει στην ίδια τάξη για δυό-τρία χρόνια. Στη τάξη αυτή διασκεδάσαμε με αυτό το αλαλούμ μιας και η ώρα αυτή κυλούσε ευχάριστα για μας. Όταν πήγαμε στην Πέμπτη τάξη πολλοί και κυρίως οι αριστούχοι μαθητές άρχισαν να βλέπουν ότι δεν μπορούσε να γίνεται το μάθημα έτσι και η ζημιά για τις εισαγωγικές εξετάσεις στα Ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα θα ήταν ανεπανόρθωτη.

Έτσι αποφασίστηκε να γίνει αποχή, ήσυχη και ειρηνική από το μάθημά του. Την ώρα λοιπόν του μαθήματος όλα τ' αγόρια, ακόμα κι ο γιος του που ήταν συμμαθητής μας, πήγαν και κάθισαν στα πευκάκια που υπήρχαν στη πλαγιά πάνω από τις τουαλέτες του σχολείου. Τα κορίτσια, φυσικά, δεν τολμήσαμε ν' ακολουθήσουμε το παράδειγμα των αγοριών και μείναμε στη τάξη, αποφεύγοντας έτσι την ελάχιστη τιμωρία που ήταν το τράβηγμα της κοτσίδας μας.

Μόλις μπήκε στη τάξη ο εν λόγω καθηγητής και είδε ότι έλειπαν τ' αγόρια, έρχεται κατ' ευθείαν σε μένα, με πιάνει από τη κοτσίδα και σέρνοντας με πήγε στον Γυμνασιάρχη τον κ. Πασγιάνο, ένα ήσυχο και λογικό άνθρωπο. Εκείνος αμέσως κατάλαβε την κατάσταση, αφού ήταν ενήμερος των γεγονότων, μ' έστειλε αμέσως στη τάξη, ανέλαβε το ρόλο του μεσολαβητή, πήγε στα πευκάκια για να βρεί τους συμμαθητές μου και να συζητήσει μαζί τους. Οι διαπραγματεύσεις κράτησαν αρκετή ώρα μέχρι να τους πείσει να γυρίσουν στα θρανία, αφού πήραν τη διαβεβαίωση ότι στα βασικά μαθήματα θ' άλλαζε ο εν λόγω καθηγητής, όπως κι έγινε.

Μ' αυτό θέλω να δείξω στους νεαρούς αναγνώστες μας, ότι όταν θέλουμε κάτι που είναι δίκαιο και λογικό δεν χρειάζονται ακρότητες και βίαιες ενέργειες για να πετύχουμε το στόχο μας.

Το περιστατικό αυτό είναι πέρα για πέρα αληθινό και οι πρωταγωνιστές του σήμερα είναι επιτυχημένοι επιστήμονες, δικηγόροι, γιατροί καθηγητές, αλλά και επιχειρηματίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Βέβαια από το καθηγητή μας αυτό όχι ότι δε μάθαμε τίποτα, γιατί εγώ π.χ. από ένα ολόκληρο βιβλίο συντακτικού έμαθα χοροπηδώντας ότι: ΤΑ ΕΥΚΟΛΩΣ ΕΝΝΟΟΥΜΕΝΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΝΤΑΙ.

ΚΛΕΑΝΘΗ

Πλωμάρι 4 Μαΐου 2009

Προς τον Σύνδεσμο Πλωμαριτών Αττικής

Ζήνωνος 29-31

10437 ΑΘΗΝΑ

Αγαπητοί Συμπατριώτες,

Όπως ίσως θα πληροφορηθήκατε, λίγες μέρες πριν από το Πάσχα, κυκλοφόρησε ένα μικρό βιβλίο μου με τίτλο «Ο θεός μου ο άγιος», που περιλαμβάνει 21 μικρές ιστορίες, αναφερόμενες κατά βάση στο Πλωμάρι.

Σας στέλνω ένα αντίτυπο, για τους Πλωμαρίτικους Αντίπαλους. Επειδή αντιμετωπίστηκε με θερμά λόγια από τον τοπικό τύπο και επειδή μου το ζήτησαν κάποιοι λεσβιακοί σύλλογοι, όχι της περιοχής Πλωμαρίου, αν θέλετε, μπορώ να σας στείλω μερικά αντίτυπα, για διάθεση στα μέλη σας. Τιμάται 10 Ε. Στο Πλωμάρι, τα έσοδα, εκτός εκείνων που διατίθενται από βιβλιοπωλεία, πηγαίνουν στο ταμείο της Λέσχης.

Θα πρότεινα το ίδιο να γίνει και με τον Σύνδεσμο ώστε τα 4 από τα 10 € να ενισχύουν το ταμείο της Λέσχης. Για όσες πωλήσεις, τυχόν, θα πραγματοποιηθούν, θα αποδίδεται λογαριασμός στον ταμία της Λέσχης Γιάννη Λαγουτάρη.

Εάν ενδιαφέρεσθε, μπορείτε να μου τηλεφωνήσετε ή να μου γράψετε στην πλωμαρίτικη μου διεύθυνση.

Φιλικά

Ξενοφών Ε. Μαυραγάνης

Το βιβλίο του συμπατριώτη μας Ξ. Μαυραγάνη περιέχει αρκετές μικρές ιστορίες, που για μας τους παλιότερους αποτελούν βιώματα της παιδικής ηλικίας και μας φέρνουν πολλά χρόνια πίσω. Καλό είναι να το έχουμε και να το ξεφυλλίζουμε, όταν μας πιάνει η νοσταλγία για τη πατρίδα και τα παλιά, αξέχαστα εκείνα χρόνια. Εύχομαι να βρεθούν και να τον μιμηθούν κι άλλοι, για να καταγράψουν τις δικές τους ιστορίες της εποχής εκείνης, ώστε να μη ξεχαστούν με τη πάροδο του χρόνου.

Μπορείτε να προμηθευτείτε το βιβλίο αυτό από το Σύνδεσμό μας και να ενισχύσετε τις προσπάθειες που γίνονται στη Λέσχη Πλωμαρίου και στο πολιτιστικό τομέα, προσφέροντας το μικρό αυτό ποσό των 10 €.

Μιχάλης Ν. Μπελάς

Γ. Γραμματέας

Ολοκληρώθηκαν οι εργασίες του Πανελλήνιου Επιστημονικού Συνεδρίου στο Πλωμάρι

Με είκοσι μία ανακοινώσεις που κατανεμήθηκαν σε τρεις πολύωρες συνεδριάσεις, ολοκληρώθηκαν οι εργασίες του Πανελλήνιου Επιστημονικού Συνεδρίου «**Νεοελληνικός Διαφωτισμός. Η περίπτωση του Βενιαμίν Λεσβίου**» το βράδυ του Σαββάτου. Τη διατύπωση των συμπερασμάτων από τον καθηγητή της Κοινωνικής Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων Παναγιώτη Νούτσο, ακολούθησε συναυλία της ορχήστρας σαντουριών του Αναγνωστηρίου Ανάπτυξη της Αγιάσου, ευγενική προσφορά του Προέδρου του Κλεάνθη Κορομηλά και του Διοικητικού του Συμβουλίου, που δόθηκε στην πλατεία του Λιμανιού του Πλωμαρίου, την οποία παρακολούθησαν ο Δήμαρχος Δημήτρης Βαρβαγιάννης, ο υπεύθυνος Πολιτιστικών του Δήμου Παναγιώτης Ψαρράς οι Σύεδροι και πλήθος κόσμου.

Η έναρξη του συνεδρίου, στην αίθουσα του πολιτιστικού κέντρου Πλωμαρίου, έγινε στις 6 το απόγευμα της Παρασκευής από τον Ξενοφώντα Μαυραγάνη, πρόεδρο της Λέσχης Πλωμαρίου «Βενιαμίν ο Λέσβιος» κα επακολούθησαν χαιρετισμοί από τους Γιάννη Πρελορέντζο, αναπληρωτή καθηγητή του πανεπιστημίου Ιωαννίνων, διευθυντή του τομέα φιλοσοφίας καθηγητή Κώστα Ζώρα, αντιπρύτανη, εκπροσώπου του πανεπιστημίου Αιγαίου, Βύρωνα Καλβή, αναπληρωτή καθηγητή, εκπροσώπου της Ένωσης Φυσικών Ελλάδος, Παναγιώτη Καλονιάτη, γενικού γραμματέα της Νομαρχίας Λέσβου, ως εκπροσώπου του Νομάρχη Παύλου Βογιατζή, Δημήτρη Βαρβαγιάννη, Δήμαρχο Πλωμαρίου, Κωνσταντίνο Πέτσιο, αναπληρωτή καθηγητή, διευθυντή του Εργαστηρίου Ερευνών Νεοελληνικής φιλοσοφίας Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, Παναγιώτη Σκορδά, εκπροσώπου του Συλλόγου Φιλολόγων Λέσβου και Παναγιώτη Νούτσο.

Την έναρξη των εργασιών χαιρέτισε ο Βουλευτής Γιάννης Γιαννέλλης, που εξέφρασε τη χαρά του για την πραγματοποίηση αυτής της επιστημονικής συνάντησης. επισημαίνοντας την ανάγκη να ενισχυθούν από την πολιτεία τέτοιες πρωτοβουλίες που μεταφέρουν στην περιφέρεια από το κεντρο την γνώση και την πνευματική δραστηριότητα.

Στην εναρκτήρια συνεδρίαση παρέστησαν επίσης οι Νομαρχιακοί Σύμβουλοι Δημήτρης Βουνάτσος και Μιχάλης Μαμάκος.

Αίσθηση προκάλεσε η παντελής απουσία των εκπαιδευτικών (πλην τεσσάρων) από ένα συνέδριο στο οποίο αναλύθηκε διεξοδικά η επιστημονική και εκπαιδευτική πορεία του αξιότερου, μέχρι σήμερα, τουλάχιστον τέκνου του Πλωμαρίου.

Εμφανής επίσης ήταν η απουσία των Δημοτικών Συμβούλων, πλην των Θεολόγου Πατρελή, Παναγιώτη Ψαρρά και Μπάμπη Πετρέλη. Η κα Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου που απουσίαζε για υπηρεσιακούς λόγους, έστειλε μήνυμα, αιτιολογώντας την απουσία της.

Στο συνέδριο εκπροσωπήθηκαν όλες οι ενεργές «γενιές» των επιστημόνων από τους υποψήφιους διδάκτορες ως τους καθηγητές της ανώτατης βαθμίδας, με την πλαισίωση διανοουμένων που χρόνια τώρα δραστηριοποιούνται στον εξωπανεπιστημιακό χώρο.

Ανακοινώσεις έκαναν οι καθηγητές Παναγιώτης Μούτσος, Θανάσης Καράβατος της ψυχιατρικής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Μάριος Μπέγζος της συγκριτικής φιλοσοφίας της θρησκείας της Θεολογικής Σχολής Αθηνών, Γιάννης Πρελορέντζος. Κωνσταντίνος Πέτσιος και Θανάσης Σακελλαριάδης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων- ο Διευθυντής ερευνών

του Ιδρύματος Τεχνολογίας και Έρευνας Κρήτης Αντώνης Ανδριώτης, ο Λυκειάρχης Νίκος Δέτσης, ο ερευνητής της Ακαδημίας Αθηνών Αριστείδης Στεργέλλης, ο τώως πάρεδρος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, οι διδάκτορες Σωτήρης Φουρνάρος, Νίκος Σέργης, Πέτρος Φαραντάκης, Δημήτρης Πατσόπουλος, Ελένη Λεοντσίνη, ο ερευνητής του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών Μάριος Χατζόπουλος, ο υποψήφιος διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών Λεωνίδας Σταματελόπουλος και ο θεολόγος - εκπαιδευτικός Αθανάσιος Καλαμάτας, μέσα από τις οποίες διαφάνηκαν οι τρόποι διάρθρωσης ενός συλλογικού εγχειρήματος, στο οποίο αναδύθηκε ένας πυρήνας ερευνητών, με την απόκτηση μιας «κοινής γλώσσας» ιδίως σε θέματα μεθόδου και προπάντων στην πρακτική της συνεννόησης με δεδομένη και αυτονόητη την ανταποδοτικότητα των «τάσεων» στη σφαίρα των θεωρητικών αναζητήσεων και των επί μέρους επιστημονικών συμπεριφορών

«Το μέιζον διακύβευμα», είπε ο καθηγητής Π. Μούτσος στην διατύπωση των συμπερασμάτων, «αφορά τους όρους συνέχειας και ασυνέχειας της οικείας έρευνας, με σημείο αναφοράς το συνέδριο του 1862. τις μονογραφίες και τις μικρότερες εργασίες που προηγήθηκαν ή επακολούθησαν, τις εκδόσεις και τις επανεκδόσεις των έργων του Βενιαμίν, δηλαδή την ενιαία στόχευση αυτού του συλλογικού εγχειρήματος που περιέχει την κριτική επανεξέταση της οικείας έρευνας που είχε ως χτες παραχθεί, την προσκόμιση νέων ερμηνευτικών προσεγγίσεων και την επίγνωση των κενών -που παρ' όλα αυτά- μας αναμένουν από αύριο να υπερβούμε».

Καλώντας στο βήμα για την εξαγωγή των συμπερασμάτων τον Π. Μούτσο, ο καθηγητής Μάριος Μπέγζος, είπε ότι στο Πλωμάρι με την πρωτοβουλία της Λέσχης «Βενιαμίν ο Λέσβιος», διεξήχθη ένα ουσιαστικό συνέδριο, με θέσεις, προτάσεις και συζητήσεις και όχι ένα συνέδριο «πασαρέλα», στο οποίο κάποιοι πηγαίνουν να δουν γνωστούς και φίλους.

Το απόγευμα του Σαββάτου, παρακολούθησε τις εργασίες του συνεδρίου ο Νομαρχιακός Σύμβουλος Σταύρος Πολίτης, ο οποίος εκφράζοντας την ικανοποίησή του για την ποιότητα των συζητήσεων, υποσχέθηκε ότι θα προτείνει στο Νομάρχη και το Νομαρχιακό Συμβούλιο την ανάληψη της δαπάνης για την έκδοση των πρακτικών του συνεδρίου. αποσπώντας το θερμό χειροκρότημα των συνέδρων. Τις συνεδριάσεις διηύθυναν οι Κώστας Πέτσιος, Παναγιώτης Σκορδάς, Γιάννης Πρελορέντζος, Νίκος Ναγόπουλος επίκουρος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αιγαίου, Μάριος Μπέγζος και Θανάσης Σακελλαριάδης.

Την όλη οργάνωση ανέλαβε και εκτέλεσε με απόλυτη επιτυχία, κατά γενική ομολογία, η Λέσχη Πλωμαρίου, με τα μέλη του Δ.Σ. Θεολόγο Πατερέλη, Γιάννη Λαγουτάρη και Γιώτη Φρυδά και πανταχού παρόντα τον διευθυντή του Κέντρου Υγείας Πλωμαρίου Αριστείδη Φρυδά, του οποίου η καθοριστική συμβολή στην καλή λειτουργία του σωματείου, υπογραμμίσθηκε από τον Πρόεδρο της Λέσχης Ξενοφώντα Μαυραγάνη κατά την εισαγωγική του ομιλία.

Την Κυριακή οι σύνεδροι, με λεωφορείο του Δήμου, περιηγήθηκαν τα χωριά με κατάληξη στο Μεγαλοχώρι. όπου κα επισκέφθηκαν το Μνημείο του Βενιαμίν, καταθέτοντας ένα τριαντάφυλλο.

Κατά την διάρκεια του συνεδρίου εγκαινιάσθηκε και λειτουργεί στην αίθουσα της Λέσχης, έκθεση ακουαρέλας, με έργα εμπνευσμένα από το Πλωμάρι και την περιοχή του, του Δανού καθηγητή της αρχιτεκτονικής σχολής του Άαρχους, Μόγκεν Σταρκ, που θα συνεχισθεί τις επόμενες μέρες.

Χορηγοί του συνεδρίου ήταν τα Υπουργεία Πολιτισμού, Εμπορικής Ναυτιλίας, η Νομαρχία Λέσβου, ο Δήμος Πλωμαρίου, η Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, οι ποτοποιίες Αρβανίτη και Βαρβαγιάννη καθώς και οι επιχειρήσεις τυποποίησης ελαιολάδου Μανώλη Ανδρειωτέλλη, Νίκου Καλαμποκά και Α/φών Πρωτούλη.

ΠΛΩΜΑΡΙ

του αναταποκριτού μας

• **Από την Κυριακή των Βαΐων 12 Απριλίου 2009 μέχρι και την ημέρα του Πάσχα**, όλοι οι Ναοί του Πλωμαρίου γέμισαν κόσμο, που με συγκίνηση παρακολουθούσε τις Ιερές ακολουθίες του Νυμφίου, το Ιερό Ευχέλαιο Μ. Τετάρτη και από την Μ. Πέμπτη η συγκίνηση μεγάλωνε με το **“Σήμερα κρεμάται επί ξύλου”** και την Μεγάλη Παρασκευή πρωί βράδυ η αποκαθήλωση και ο Επιτάφιος θρήνος.

Και τα 3 επιτάφια του Πλωμαρίου συναντήθηκαν στην κεντρική πλατεία που γέμισε από κόσμο, Πλωμαρίτες, Γεραγώτες, Μυτιληνοί. Για πρώτη φορά παρακολούθησαν την συνάντηση αυτή 3 Νομαρχιακοί Σύμβουλοι εκπρόσωποι του Νομαρχιακού Συμβουλίου Λέσβου οι κ.κ. Σπύρος Γαληνός, Χάρης Γραμμός, Μιχαήλ Μαμάκος, ο Δήμαρχος Πλωμαρίου, ο Αντιδήμαρχος, οι Τοπικές αρχές και τον Επιτάφιο του Αγ. Νικολάου πλαισίωσαν Ναύτες του Πολεμικού μας Ναυτικού με επικεφαλής τον αξιωματικό τους και πολλές κόσμους.

Μετά τις καθιερωμένες δεήσεις μίλησε ο π. Ευστράτιος για το έθιμο αυτό, που ανάγεται από τα παλιά χρόνια, τότε που το Πλωμάρι είχε πέντε ενορίες εκτός από τις τρεις σημερινές ήταν του Αγ. Παντελεήμονα και του Προφήτη Ηλία και 5 επιτάφιοι έκαναν κοινή δέηση στην τότε πλατεία της αγοράς, εκεί που ήταν τότε και το ηρώο των πεσόντων, ενώ τώρα έχουν αλλάξει και η πλατεία και το μνημείο των πεσόντων βρίσκεται σε άλλο μέρος, προς την προκυμαία, εντός του δημοτικού κήπου.

Η Ανάσταση έγινε όπως πάντα με τη συνοδεία κροτίδων, αλλά σε χαμηλούς τόνους και με κάποια ευπρέπεια εν σχέσει με άλλα χρόνια.

Το πρωί του Πάσχα ο εσπερινός της αγάπης έγινε στον Αγ. Νικόλαο και στον Αγ. Ιωάννη στις 10.30 το πρωί ενώ στο Ναό της Αγ. Παρασκευής σύμφωνα με το παλαιό έθιμο έγινε το απόγευμα στις 6 μ.μ. με περιφορά της Αναστάσεως και το ρίψιμο του ποτηριού μετά τις Πασχαλινές ευχές, που απηύθυναν στον κόσμο ο π. Ευστράτιος, ο κ. Δήμαρχος, ο Δ/τής του Αστυν. Τμήματος κλπ.

• **Στις 23 Απριλίου** έγινε το πανηγύρι του Αγ. Γεωργίου στο Άνω Χωριό, στη Λαγκάδα, στη Σεδούντα, στο Μερά Λωβών, και στο Αυλάκι Τρίγονος, με τη συμμετοχή αρκετών προσκυνητών.

• **Στις 21 Μαΐου** γιορτάσθηκε το πανηγύρι του Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης στο Νοεχώρι - Μπορός και στη συνοικία Μέσουνα με τη συμμετοχή προσκυνητών.

• **Από τον μήνα Μάιο** άρχισαν να καταφθάνουν ξένοι τουρίστες στο Πλωμάρι μας από Ολλανδία, Σουηδία, Γερμανία, Δανία και Πλωμαρίτες ομογενείς από Αυστραλία και Νότιο Αφρική για να περάσουν τις διακοπές τους στη γενέτειρα. Το παράπονο όλων ντόπιων και ξένων είναι ο δρόμος, που οδηγεί από Γέρα στο Πλωμάρι και πέρασαν τόσα χρόνια, χωρίς να γίνει τίποτα παρά τις υποσχέσεις και τις μελέτες που γίνονται αλλά δεν τελειώνουν.

Είναι αλήθεια ότι το οδικό δίκτυο της περιφέρειας Πλωμαρίου βρίσκεται σε

άσχημα χάλια και έχουν δίκιο οι Πλωμαρίτες να διαμαρτύρονται και πολύ φοβάμαι ότι η σιωπηρή διαμαρτυρία θα εκδηλωθεί πιο έντονα λίαν προσεχώς...

• **Στις 14 Μαΐου** γιορτάσθηκε η γιορτή του Αγ. Ισιδώρου με τη συμμετοχή ξένων και ντόπιων προσκυνητών από Πλωμάρι, Πλαγιά, Τρίγωνα.

• Αξίζει να σημειωθεί ότι έγινε στο Πολύκεντρο Πλωμαρίου 19 και 20 Ιουνίου 2009 το Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο “Νεοελληνικός διαφωτισμός - Περίπτωση Βενιαμίν του Λεσβίου”, που τελούσε υπό την αιγίδα του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας με την συμμετοχή αρκετών Καθηγητών από τα Πανεπιστήμια Ιωαννίνων και Αιγαίου με Πρόεδρο τον Καθηγητή της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ. Παναγιώτη Νούτσο και την συμμετοχή και διοργάνωση της Λέσχης Πλωμαρίου “Βενιαμίν ο Λέσβιος” με τον σημερινό της Πρόεδρο κ. Ξεν. Μαυραγάνη και την βοήθεια της Νομαρχίας και του Δήμου Πλωμαρίου και άλλων τοπικών φορέων και οργανισμών, ποτοποιίες κ.λ.π.

Οι σύνεδροι εκτός από το Πλωμάρι, στις 19 και 20 Ιουνίου επισκέφθηκαν την γένετρα του Βενιαμίν και το Αμπελικό.

Ήταν ένα πετυχημένο συνέδριο και όλοι οι ομιλητές εξύμνησαν τον μεγάλο δάσκαλο του Γένους το σοφό και Φιλικό Βενιαμίν που διετέλεσε ο πρώτος Υπουργός Αιγαίου και προσέφερε πολλά στην πατρίδα και τη παιδεία.

• **Στις 23 Ιουνίου** έγινε στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Πλωμαρίου η Κληρικολαϊκή συνέλευση 70 περίπου ιερέων όλης της επαρχίας Μυτιλήνης Ερεσού και Πλωμαρίου και την θεία λειτουργία τέλεσε ο νέος Μητροπολίτης Τσεχίας κ. Γεώργιος, ενώ ο Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ιάκωβος παρέμεινε συμπροσευχόμενος στο Ιερό βήμα. Στο τέλος της θείας λειτουργίας μίλησε για την ενορία και τη τοπική κοινωνία ο Αρχιμ. π. Πρόχος Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητρόπολης Μυτιλήνης, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. κ. Ιάκωβος και έκλεισε ευχαριστών ο Μητροπολίτης Τσεχίας κ. Γεώργιος.

Επακολούθησε δεξίωση όλων των ιερέων και των Μητροπολιτών σε καφετέρια του Πλωμαρίου. Ήταν μια όμορφη σύναξη και συζητήθηκαν διάφορα θέματα που αφορούν την κάθε ενορία της εκκλησίας μας.

• **Στις 27 Ιουνίου** έγινε στη συνοικία του Αγ. Ισιδώρου εκδήλωση για την ύψωση της Γαλάζιας σημαίας που παίρνει κάθε χρόνο η ακτή του Αγ. Ισιδώρου, που όπως τόνισε στην ομιλία του ο κ. Δήμαρχος είναι μια από τις πιο καθαρές παραλίες της πατρίδας μας και αξίζει τη γαλάζια σημαία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σημ.: Παραλείψαμε ν’ αναφέρουμε ότι κάθε χρόνο από το 1995 μέχρι σήμερα 21 Μαΐου του Αγ. Κωνσταντίνου τελείται μνημόσυνο του Μακαριστού συμπατριώτη μας Μητροπολίτη Ναυπάκτου Νικοδήμου Ζαλούμη.

Στις 2 Ιανουαρίου 2009 πέθανε στην Αμερική η σύζυγος του συμπατριώτη μας κ. Τζίμη Σκλαβούνου Ελένη - Νεράϊδα σε ηλικία 64 ετών και το σημειώνουμε αυτό παρ’ ότι δεν ήταν από το Πλωμάρι είχε ζητήσει πριν το θανάτό της να ταφεί στο Πλωμάρι, που τόσο αγάπησε και ενώ ήταν Αμερικανίδα τάφηκε στο Πλωμάρι και ο σύζυγός της έδωσε για το περιοδικό 40 ευρώ στη μνήμη της. Τέτοια γεγονότα συγκινούν και είναι παράδειγμα προς μίμηση όλων μας.

π. Ε.Μ.

ΤΟΠΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Έκθεση ακουαρέλας

Στο Πλωμάρι για το Πλωμάρι

Εκθεση ακουαρέλας του Mogens Staerk, Λέκτορα του Πανεπιστημίου Αρχιτεκτονικής Σχολής Άαρχους της Δανίας, με θέμα «Πλωμάρι 1984 - 2008», εγκαινιάζεται στις 19 Ιουνίου στις 7.30 το απόγευμα, στην αίθουσα της Λέσχης Πλωμαρίου «Βενιαμίν ο Λέσβιος»

Η έκθεση θα λειτουργήσει στα πλαίσια της διεξαγωγής στο Πλωμάρι, του πανελληνίου επιστημονικού συνεδρίου «Νεοελληνικός διαφωτισμός - Η περίπτωση του Βενιαμίν Λεσβίου» και πραγματοποιείται χάρη στην ευγενική συνδρομή των «IRINI STUDIOS PLOMARI», θα διαρκέσει δε μέχρι την 21 Ιουνίου και είναι ελεύθερη για το κοινό.

Οι επισκέπτες της έκθεσης θα έχουν την ευκαιρία να θαυμάσουν τη δύσκολη τεχνική της υδατογραφίας καθώς επίσης και το ύφος του ζωγράφου, που σημαδεύεται από αυστηρή διαύγεια γύρω από μια θεματική καθαρά ελληνική του άγνωστου για πολλούς, Πλωμαρίου.

ΕΜΠΡΟΣ

Πανελλήνιο επιστημονικό συνέδριο στο Πλωμάρι «Νεοελληνικός Διαφωτισμός η περίπτωση του Βενιαμίν του Λεσβίου»

Υπό την αιγίδα του προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας, η Λέσχη Πλωμαρίου «Βενιαμίν ο Λέσβιος» και ο Τομέας Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, πραγματοποιεί Πανελλήνιο επιστημονικό συνέδριο με τίτλο «Νεοελληνικός Διαφωτισμός - η περίπτωση του Βενιαμίν του Λεσβίου» στις 19 και 20 τρεχ. στο Πολυκεντρο Πλωμαρίου στις 5:30 μ.μ. Την πρώτη ημέρα του συνεδρίου, οι συμμετέχοντες θα ξεναγηθούν στα μουσεία ούζου και ελιάς και θα επισκεφθούν τα εργοστάσια ούζου.

Την έναρξη του συνεδρίου θα κηρύξουν ο Ξ. Μαυραγάνης, πρόεδρος της Λέσχης Πλωμαρίου «Βενιαμίν ο Λέσβιος» και ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων Δ/ντής μεταπτυχιακών σπουδών φιλοσοφίας Π. Νούτσος. Στην πρώτη συνεδρία θα μιλήσουν οι:

Φλωρίν Μαρινέσκου, ιστορικός - ερευνητής: «Ο Βενιαμίν ο Λέσβιος στη Μολδοβλαχία».

Ο Νίκος Δ. Δέτσης, Φιλολόγος, τ. λυκειάρχης: «Ο Βενιαμίν ο Λέσβιος στη Νάξο (1822) ως αρμοστής των Νήσων Αιγαίου». **Αριστείδης Στεργέλλης** πρ. ερευνητής Νεοελληνικής Ιστορίας Ακαδημίας Αθηνών: «Βενιαμίν Λέσβιος ο μαρτυρικός εθνοδιαφωτιστής - Νέα βιογραφικά ζητήματα». **Δημήτρης Γ. Αποστολόπουλος**, διευθυντής ερευνών στο Ε.Ι.Ε. «Βενιαμίν ο Λέσβιος και Ναθαναήλ Νεοκαισαρεύς». **Σωτήρης Φουρνάρος**, Δρ. Φιλοσοφίας, διδάσκων στο Παν/μιο Αθηνών: «Η νεότερη φιλοσοφία στον

Μοισιόδακα και τον Βενιαμίν».

Παναγιώτης Μπούρας, Δρ. Φιλοσοφίας, εκπαιδευτικός. «Η ηθική φιλοσοφία του Βενιαμίν Λεσβίου». Το Σάββατο, τη δεύτερη μέρα του συνεδρίου, θα πλαισιώσουν με τις ομιλίες τους οι:

Αθανάσιος Ι. Καλαμάτας, θεολόγος εκπαιδευτικός, μεταπτυχιακός διπλωματούχος Ιστορίας Παν/μίου Θεσσαλονίκης, Νεοελληνικός Διαφωτισμός και Ορθόδοξη Εκκλησία. Ταύτιση και απόκλιση δύο αντιτιθέμενων κόσμων. Η περίπτωση του Βενιαμίν Λεσβίου σε σχέση με τον Αθανάσιο Πάριο.

Μάριος Μπέγζος, καθηγητής Παν/μίου Αθηνών, Η φιλοσοφία της θρησκείας του Βενιαμίν Λεσβίου. Αντώνης Ν. Ανδριώτης, διευθυντής ερευνών, Η θεωρία του Πανταχκινήτου: Από τον αιθέρα των Καρτεσιανών στην παγκοσμιότητα και τον δυισμό των φαινομένων μεταφοράς της ενέργειας.

Δημήτριος Πατσόπουλος, διδάκτωρ συνεργάτης Τ.Ε.Ι. Καλαμάτας, Η πρωτότυπη και πρωτοπόρα χρήση ιστορικών αναφορών στα «Στοιχεία Γεωμετρίας» του Βενιαμίν του Λεσβίου.

Γιώργος Μ. Χουτζαίος, τέως πάρεδρος Παιδ. Ινστιτούτου. Ο Βενιαμίν ο Λέσβιος και η σύγχρονη Φυσική. Θανάσης Σακελλαριάδης, επικ. καθηγητής Παν/μίου Ιωαννίνων, Ο Βενιαμίν Λέσβιος και οι αρχές της φιλοσοφίας της επιστήμης.

Νίκος Τζ. Σέργης, Δρ. Φιλοσοφίας, ειδικός επιστήμων Παν/μίου Ιωαννίνων, Το «ασύμβατο» επιστημονικού και φιλοσοφικού λόγου. Ο «καθολικός» στοχασμός του Βενιαμίν Λεσβίου.

Θανάσης Καράβατος, ομότιμος καθηγητής Ψυχιατρικής Παν/μίου Θεσσαλονίκης, Ψήγματα νευροψυχιατρικής στα Στοιχεία της Μεταφυσικής παρά Βενιαμίν Λεσβίου (1820). **Πέτρος Φαραντάκης**, Δρ. Φιλοσοφίας Παν/μίου Αθηνών, Σχόλια στην «Εισαγωγή» της Ρωξάνης Αργυροπούλου στα Στοιχεία Ηθικής του Βενιαμίν Λεσβίου. **Ελένη Λεοντσίνη**, Δρ. Φιλοσοφίας Παν/μίου Γλασκώβης, ειδική επιστήμων Ε.Κ.Π.Α., Αρετές και κακίες στα Στοιχεία Ηθικής του Βενιαμίν Λεσβίου: Αρχαίες, νεότερες και σύγχρονες προσεγγίσεις.

Γιάννης Πρελορέντζος, αναπλ. καθηγητής Παν/μίου Ιωαννίνων, Η θεωρία των παθών στα στοιχεία της Μεταφυσικής του Βενιαμίν Λεσβίου.

Μαρία Πρωτοπαπά - Μαρνέλη, διευθύντρια Κέντρου Ερεύνης της Ελληνικής Φιλοσοφίας της Ακαδημίας Αθηνών, Λόγος και ελευθερία στον Βενιαμίν το Λέσβιο. **Μάριος Χατζόπουλος**, ερευνητής Ι.Ν.Ε./Ε.Ι.Ε. «Εκδίκησις» και «ομόνοια» στη σκέψη του Βενιαμίν Λεσβίου. **Λεωνίδας Σταματελόπουλος**, υπ. διδάκτωρ Παν/μίου Αθηνών. Η σημασία των γνωστικών δεσμεύσεων της θέλησης για την ηθική και την πολιτική θεωρία του Βενιαμίν Λεσβίου. **Κων/νος Πέτσιος**, αναπλ. καθηγητής Παν/μίου Ιωαννίνων. Η διδασκαλία της Μεταφυσικής στον ύστερο 18ο αιώνα και η «Μεταφυσική» του Βενιαμίν Λεσβίου: το οντολογικό ερώτημα.

Παναγιώτης Νούτσος, καθηγητής Παν/μίου Ιωαννίνων, Τι ακριβώς διακινδυνεύει ως κοινωνός της σκέψης των «νεώτερων» ο Βενιαμίν ο Λέσβιος.

Μετά το τέλος του συνεδρίου, θ' ακολουθήσει συναυλία ορχήστρας σαντουριών του Αναγνώστηριου Αγιάσου «Η ανάπτυξη».

Την Κυριακή, το πρόγραμμα προβλέπει εκδρομή των συνέδρων σε Μελιντα - Παλαιοχώρι - Αμπελικό - Νεοχώρι - Ακράσι με κατάληξη στο Μεγαλοχώρι.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ

«Η μουσική παράδοση της Λέσβου στο Πλωμάρι 17 & 18 Ιουλίου

Την Παρασκευή 17 και το Σάββατο 18 Ιουλίου στη Μαρίνα Πλωμαρίου θα πραγματοποιηθεί ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον Φεστιβάλ - Αφιέρωμα στη «Μουσική Παράδοση της Λέσβου». Το φεστιβάλ του διοργανώνει ο πολιτιστικός σύλλογος Πλωμαρίου «Το Πόλιον» σε συνεργασία με τον Δήμο Πλωμαρίου, περιλαμβάνει διαλέξεις από διακεκριμένους πανεπιστημιακούς και μελετητές της μουσικής μας παράδοσης αλλά και συναυλίες από ντόπιους τραγουδιστές, μουσικά χορευτικά σύνολα. Συμμετέχουν: ο Πολιτιστικός Σύλλογος Πλωμαρίου «Αλκαίος», η χορευτική ομάδα «Γλεντιστάδες» του Συλλόγου Μεσοποτιτών «Η Αναγέννηση», το χορευτικό του Δήμου Πλωμαρίου. Αξίζει επίσης να σημειωθεί πως η εκδήλω-

ση αυτή αποτελεί φόρο τιμής στους παλιούς μουσικούς της Λέσβου που θα τους δοθεί τιμητική διάκριση για την προσφορά τους.

1η μέρα Σόλων Λέκκας, η χορωδία «Αλκαίος» και κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής του Πλωμαρίου με την συνοδεία του μουσικού συγκροτήματος «Οι Αιγιάτες» και το χορευτικό του Δήμου Πλωμαρίου.

2η μέρα η παραδοσιακή κομπανία του Αναγνωστηρίου Αγιάσου, το Μουσικό συγκρότημα «Η Πάραλος», η Γιώτα Μιχαέλλη, κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής του Πλωμαρίου και η χορευτική ομάδα «Οι Γλεντιστάδες του Συλλόγου Μεσοποτιτών «Η Αναγέννηση».

ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ

Διημερίδα στο Πλωμάρι

Διημερίδα με θέμα «Πλωμάρι, Αρμενίζοντας το χρόνο», πρόκειται να πραγματοποιηθεί στις 19 και 20 Σεπτεμβρίου στο Πλωμάρι. Πρόκειται για μια πρωτοβουλία του Πολιτιστικού Συλλόγου Πλωμαρίου «Το Πόλιον», σε συνεργασία με το δήμο Πλωμαρίου, η οποία θα περιστρέφεται γύρω από τους άξονες Περιβάλλον, Ιστορία, Αρχιτεκτονική και Τομείς Οικονομικής Ανάπτυξης, με σκοπό να αναδειχθεί η αναπτυξιακή πορεία του Πλωμαρίου κατά το παρελθόν και να τεθούν προβληματισμοί για τη μετέπειτα πορεία του.

Η συμμετοχή των εισηγητών είναι ήδη μεγάλη, ενώ καλούνται όσοι και όσες θα ήθελαν να παρουσιάσουν εισηγήσεις στους συγκεκριμένους θεματικούς άξονες, ή να συμβάλουν με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, να επικοινωνήσουν μέχρι τις 30 Μαΐου με τη γραμματεία της επιτροπής οργανωτικής και επιστημονικής στήριξης της Διημερίδας, στα τηλέφωνα: 6977-396826, 6946-729055 και στο e-mail: mysini@otenet.gr

“ΕΜΠΡΟΣ”

Η NET στο Πλωμάρι

Με στόχο την προβολή του Δήμου στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ο Δήμος Πλωμαρίου θα φιλοξενήσει συνεργείο της τουριστικής και ταξιδιωτικής εκπομπής της NET "Μένουμε Ελλάδα".

Η εκπομπή στα πλαίσια των δημοσιογραφικών της αποστολών θα πραγματοποιήσει στα χωριά της επαρχίας γυρίσματα για πέντε ημέρες, από την Τρίτη 12 ως το Σάββατο 16 Μαΐου.

Μιλώντας στα "Κυρ. Αι." ο Πρόεδρος της Δημοτικής Αναπτυξιακής Κατασκευαστικής Επιχείρησης Πλωμαρίου (ΔΑΚΕ) Παναγιώτης Ψαρράς, αναφέρθηκε στην προσπάθεια που καταβάλλει η Δημοτική Αρχή να διαφημίσει με κάθε ευκαιρία τις ομορφιές του τόπου.

«Στόχος μας είναι να προβάλουμε τα όμορφα τοπία μας, την πολιτιστική μας κληρονομιά, τα τοπικά έθιμα και τη γαστρονομία της περιοχής μας, αναδεικνύοντας τις δραστηριότητες μας και τα πλεονεκτήματα που σχετίζονται με τον τουρισμό και τον πολιτισμό του τόπου μας», σημείωσε ο κ. Ψαρράς.

Σημαντική προβολή

Το συνεργείο της εκπομπής (που σημειωτέον είναι ιδιαίτερα αγαπητή στο νεανικό κοινό), αναμένεται να επισκεφθεί τα περισσότερα χωριά του Δήμου, καταγράφοντας πλάνα από τα πιο χαρακτηριστικά τοπία και αξιοθέατα που μπορούν να εντυπωσιάσουν τους επισκέπτες.

Ο Δήμος έχει αναλάβει τη φιλοξενία και την ξενάγηση των μελών της αποστολής στο Πλωμάρι, το Μεγαλοχώρι, το Παλαιοχώρι, την Πλαγιά (και τα ψηφιδωτά που βρέθηκαν στον περιβάλλοντα χώρο του Ναού της Υπαπαντής).

Ακόμη θα επισκεφθούν το Σπήλαιο του Αγίου Ισιδώρου και τις μοναδικές και βραβευμένες παραλίες, το Λαογραφικό Μουσείο, τις ποτοποιίες της περιοχής (Αρβανίτη κ. τ.Λ.) και το Μουσείο Βαρβανιάννη μαζί με το εργοστάσιο και πολλά ακόμη.

Να σημειώσουμε ότι η Δημοτική Αρχή επιχειρεί "άνοιγμα" και συνεργασία και με άλλα τηλεοπτικά κανάλια ή εκπομπές, εφημερίδες, τουριστικούς οδηγούς και όπου αλλού μπορεί να στραφεί για την ανάδειξη του Πλωμαρίου και των υπόλοιπων χωριών, πιστεύοντας ότι παρά το γεγονός ότι η περιοχή είναι ανεπτυγμένη τουριστικά και αποτελεί αγαπημένο προορισμό τόσο από τουρίστες του εσωτερικού όσο και του εξωτερικού, υπάρχουν τοποθεσίες και αξιοθέατα που δεν έχουν γίνει ακόμη ευρέως γνωστά, γι' αυτό και αξίζουν να διαφημιστούν κατ' αυτό τον τρόπο όσο περισσότερο γίνεται, με στόχο την προσέλκυση περισσότερων επισκεπτών και μάλιστα όχι μόνο το καλοκαίρι.

“ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ ΑΙΟΛΙΚΑ”

Πολυβραβευμένο λάδι από το Πλωμάρι Μυτιλήνης

Θέλετε να δοκιμάσετε στο φαγητό σας μία διαφορετική ποικιλία ελληνικού λαδιού, η οποία αν και δεν είναι διαδεδομένη στην χώρα μας, εντούτοις έχει μαγέψει τους γευσισιγνώστες σε ολόκληρο τον κόσμο αποσπώντας «βροχή» διακρίσεων;

Μία θέση στο τραπέζι μας φιλοδοξεί να «κερδίσει» το βιολογικό λάδι «Ειρήνη», που παράγεται εδώ και περίπου δύο χρόνια από την οικογένεια του Νίκου Καλαμποκά στο Πλωμάρι Μυτιλήνης.

Διεθνείς διακρίσεις

Αν και πολλοί κάτοικοι της Αθήνας, ίσως δεν το γνωρίζουν, ωστόσο πρόκειται για ένα λάδι με διεθνείς διακρίσεις, ενώ η οικογένεια Καλαμποκά έχει παράδοση πολλών ετών στην παραγωγή λαδιού.

Φέτος, ο οργανισμός Δηω, που πιστοποιεί την οργανικότητα και την αυθεντικότητα του ελαιολάδου σε πανελλήνιο διαγωνισμό γευσισιγνώσας βιολογικού ελαιολάδου ανακήρυξε το «Ειρήνη» ως το καλύτερο λάδι της χρονιάς.

Μετά από αυτή την πρωτιά το «Ειρήνη» εκπροσώπησε την χώρα μας στον Διεθνή διαγωνισμό Premio Biol 2009 στην Ιταλία, όπου και απέσπασε πάλι την πρώτη θέση, κερδίζοντας το βραβείο «Biol Grecia 2009».

Όμως, οι διακρίσεις δεν σταματούν εδώ... Το πανεπιστήμιο της Ζυρίχης στο πλαίσιο του 8ου Διεθνούς διαγωνισμού ελαιολάδου 2009 διέκρινε τα ιδιαίτερα αρώματα του φρεσκοκομμένου χόρτου, της άγριας αγκινάρας και του πικραμύγδαλου, που περιέχονται στο «Ειρήνη» και του απένειμε ειδική βράβευση.

Επίσης, μόλις τον περασμένο μήνα το Διεθνές συμβούλιο ελαιολάδου στην Μαδρίτη επέλεξε το λάδι της οικογένειας Καλαμποκά ανάμεσα σε 85 του είδους του από ολόκληρο τον κόσμο, απονέμοντας του το Παγκόσμιο βραβείο ποιότητας Mario Solinas 2009.

Το «χρυσό»

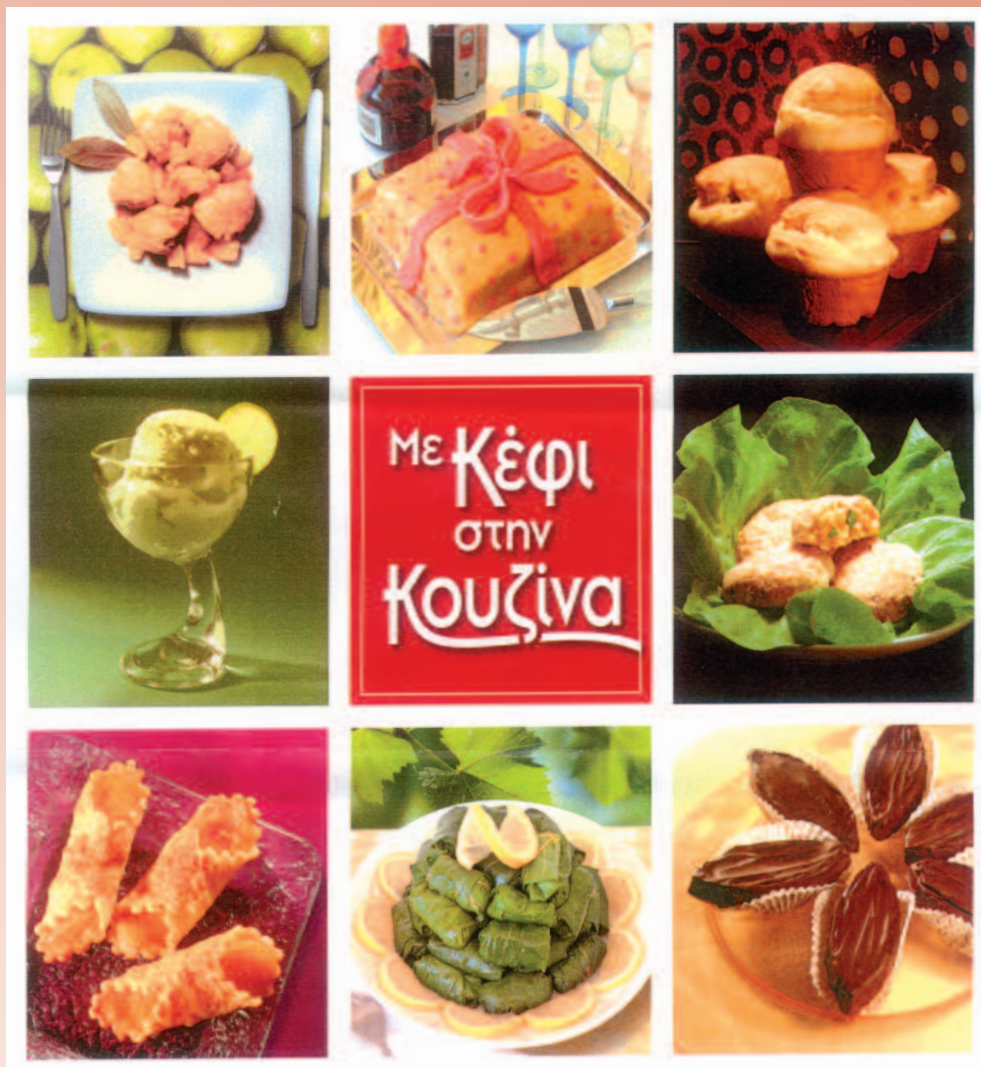
Επιπροσθέτως, την πρώτη χρονιά παραγωγής και εμφιάλωσης του προϊόντος (2007- 2008) το Ευρωπαϊκό δίκτυο περιφερειακής ανάπτυξης σε διαγωνισμό γευσισιγνώσας απένειμε στο «Ειρήνη» χρυσό βραβείο γεύσης στην κατηγορία των ισχυρά φρουτωδών. Επίσης, εκπροσώπησε την Ελλάδα στον Διεθνή διαγωνισμό Premio Biol 2008 στην Ιταλία, όπου και διακρίθηκε.

Η οικογένεια Καλαμποκά για την παραγωγή του λαδιού καλλιεργεί μία ιδιαίτερη ποικιλία ελιάς, που συναντάται μόνο στην Λέσβο, την «Κολοβή ελιά». Επιτρέποντας την ανάπτυξη χόρτων και βοτάνων ανάμεσα στα ελαιόδεντρα, η οικογένεια Καλαμποκά θεωρεί ότι η ρίγανη, το φασκόμηλο, το θυμάρι, το θρούμπι, το βαλσαμόχορτο, οι άγριες αγκινάρες προσδίδουν στο λάδι της μοναδικό άρωμα.

Επίσης, για να μην χαθεί αυτή η μοναδικότητα του, εμφιαλώνεται αφιλόγιστο. Οι ενδιαφερόμενοι για περισσότερες πληροφορίες μπορούν να απευθυνθούν στην ιστοσελίδα www.irini-plomari.com ή να επικοινωνήσουν με την οικογένεια Καλαμποκά στα εξής τηλέφωνα: 2252032875 και 6977016768.

ΜΑΡ.ΓΚΟΥΡΤΣΙΛΙΔΟΥ
“ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ”

“Με κέφι στην κουζίνα”

Πολλές φορές αγαπητές συμπατριώτισσες ζητήσαμε να μας στείλετε συνταγές με τοπικές “σπεσιαλιτέ” προκειμένου να τις δημοσιεύσουμε για να μαθαίνουν οι νέες νοικοκυρές τα μυστικά της κουζίνας.

Επειδή μέχρι τώρα δεν μας στείλατε ούτε μία συνταγή εμείς φροντίσαμε να σας προμηθεύσουμε μέσω του Συνδέσμου το βιβλίο μαγειρικής “Με κέφι στην κουζίνα” του Χάρη Γεωργιάδη αντί 15€ (στα βιβλιοπωλεία θα το βρείτε 23€). Όσες ενδιαφέρονται ας τηλεφωνήσουν στο 6937050116.

M.K.

Να σας συστηθώ;

Με λένε Ειρήνη - Ταξιαρχούλα και είμαι η κόρη της Θάλειας και του Γιάννη Βαφειάδη. Γεννήθηκα στις 10-6-2008 στο Νοσοκομείο Μυτιλήνης και στις 2-5-2009 βαφτίστηκα στον Αγ. Γεώργιο Αττικής Λήμνου. Στέλνω πολλούς χαιρετισμούς και φιλιά στο παππού μου Νίκο Βαφειάδη, στο Πλωμάρι.

Συνδρομές

Μπακαλάκη Ειρήνη	€20	Σαμαράς Παράσχος	20
Κολυβάς Θέμης.....	25	Μουτζούρη Κλειώ	20
Βαμβαδέλης Μανώλης	50	Μουτζούρης Ιωάννης	100
Ψαραδέλλης Στράτος.....	100	Κάσος Δημήτρης.....	50
Σπήλιου Χριστίνα	20	Αρμενάκας Παναγιώτης	50\$ Αυστρ.
Παπγή Αθηνά	30	Ζαλούμης Γιάννης	50\$ Αυστρ.
Αρμενάκας Κώστας	20	Φεργαδιώτης Νίκος	20
Μενδρινού Μίρνα	20	Βαφειάδης Νίκος	50
Σεργάκη Χριστίνα	20	Κουλαντρής Δημήτρης	20
Καμπούρης Μανώλης	20	Τραγάκη Κατερίνα	15

Προσφορές στη μνήμη

• **Χαλαύτη Μυρσίνη** 100€ στη μνήμη των γονέων της.

• **Χαλαύτης Τάκης** 100€ στη μνήμη των γονέων και αδελφών του.

• **Χαλαύτης Τάκης** 100€ στη μνήμη Πελαγίας και Γρηγορίου Αγιασωτέλη.

• **Βασιλική (Κική) Σίμου τα παιδιά και τα εγγόνια** 200 \$ Αυστρ. στη μνήμη του Θεολόγου Σίμου.

• **Μαυροθαλασσίτη Ευδοκία** 50€ στη μνήμη του συζύγου της Γιάννη που συμπληρώθηκαν 3 χρόνια από το θάνα-

τό του.

• **Φεργαδιώτης Μιλτιάδης** 100€ στη μνήμη της συζύγου του.

Στη μνήμη της Μυρσίνης Φεργαδιώτου αντί στεφάνου πρόσφεραν στο Σύνδεσμό μας.

Τσιργέλης Ξενοφών	€ 25
Τσιργέλης Νίκος	25
Τσιργέλης Δημ. και Μυρσίνη.....	25
Κολυβάς Θεμ.	25
Βαμβαδέλης Μανώλης	25

ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

Στις 21/5/2009 απεβίωσε στην Αυστραλία η Ειρήνη Γ. Καρβούνη σε ηλικία 85 ετών.

Το 1962 μετανάστευσε με το σύζυγό της Γιώργο και τα 6 παιδιά τους στην Αυστραλία.

Υπήρξε εξαιρετική σύζυγος και μητέρα και τη πίστη της στο Θεό δεν την εγκατέλειψε ποτέ.

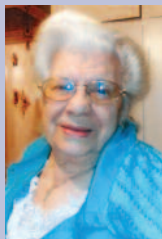
Ο σύζυγός της Γιώργος Καρβούνης, ήταν γνωστός ως φούρναρης στο Πλωμάρι, άφησε κι αυτός τη τελευταία του πνοή στη μακρινή Αυστραλία στις 20/9/1994, σε ηλικία 90

ετών.

Ας είναι αιωνία η μνήμη τους.

Τα παιδιά, τα εγγόνια και τα δισέγγονά τους.

ΜΕΡΟΠΗ ΒΑΓΙΑΝΝΗ

Στις 15 Μαΐου 2009 απεβίωσε σε Νοσοκομείο όπου νοσηλευόταν, για αρκετό διάστημα, ένα από τα παλαιότερα μέλη του Συνδέσμου μας, η Μερόπη Βαγιάννη, μητέρα της αξιαγάπητης Μιράντας, που για χρόνια στήριζε και στηρίζει το Σύνδεσμο.

Η αείμνηστος Μερόπη, το γένος Ευαγγέλου Μαλλή, ευτύχησε στη ζωή της να έχει θυγατέρα την Μιράντα, που κυριολεκτικά αφιέρωσε τη ζωή της στη φροντίδα της φιλάσθενης μητέρας της και σε βάρος της προσωπικής της ζωής.

Για την απώλεια αυτή εκφράζουμε, το Δ.Σ. κι εγώ προσωπικά, τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στη Μιράντα.

M. K.

ΘΑΛΕΙΑ ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ

Γεννήθηκε στο Πλωμάρι Λέσβου το 1916. Κόντεψε να συμπληρώσει έναν αιώνα ζωής. Έφθασε στο τέρμα του βίους της στις 23-3-2009. Ετάφη στο Νεκροταφείο των Αγίων Αναργύρων. Ας είναι ελαφρύ το χόμα της Αττικής γής που τη σκεπάζει.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΤΑΓΕΣ:

Μπορείτε να στέλνετε: Πλωμαρίτικοι Αντίλαλοι

ΕΛΤΑ ΑΘΗΝΩΝ 49

Οδός Κουμουνδούρου 19 Αθήνα

ΨΑΡΑΔΕΛΛΗΣ
ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ - ΠΛΑΚΑΚΙΑ

Το ΠΑΛΑΙΟ
Πλωμαρί

**ΟΛΑ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ
ΟΛΑ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ**
ΣΕ ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ, ΠΛΑΚΑΚΙΑ
ΑΞΕΣΟΥΑΡ & ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ W.C.
ΑΠΟ ΤΟ 1959 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 2105240474
www.psaradellis.gr
e-mail: info@psaradellis.gr

ΑΘΗΝΑ • ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΑΧΑΡΝΑΙ • ΚΡΗΤΗ • ΠΑΤΡΑ

www.plomari.eu

**Εσύ ενημερώθηκες
σήμερα;**

Τα ΝΕΑ άπ' το Πλωμάρι στο ίντερνετ

News.Plomari.EU

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΑΛΔΕΛΗ

ΚΤΗΜΑΤΟΜΕΣΙΤΗΣ

Πλωμάρι Λέσβου Τ. Κ. 81200

Τηλ/Fax: 22520 31711

Κιν: 6974 142661, 6932411563

www.lesvos-realestate.com • e-mail: m-estate@otenet.gr

ΔΩΡΑ ΚΑΦΕΤΖΗ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 26
Ν. ΣΜΥΡΝΗ 171 24
1ος ΟΡΟΦΟΣ

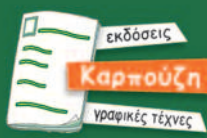
ΤΗΛ. 210 9310799
ΚΙΝ. 6977 187004

Μ. Αγριτέλλης

ΔΙΑΓΝΩΣΗ ΑΠΟΚΟΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ
ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ ABS - με Η/Υ
(εύρεση βλαβών) με Test Drive

ΠΡΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ
SEAT
ΚΑΤΑΛΥΤΙΚΩΝ Injection turbo
FIAT

ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ 14 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ (ΟΠΙΣΘΕΝ ΙΚΑ)
ΤΗΛ.: 210-57.37.468 - 210-57.60.759

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Καρπούζη
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

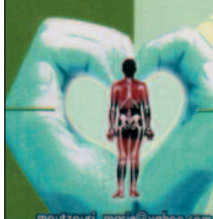
εφημερίδες βιβλία περιοδικά ημερολόγια

Θεοδοσίου 23 & Πετρουπόλεως (Στάση Σιδέρη) Ίλιον
Τηλ. Fax: 210 2619003 - 210 2619696
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Νίκος Βουλαλάς
Ψυχολόγος - Ψυχοθεραπευτής

Γ. Σισίνη 5, 115 28 Αθήνα
(Σταθμός Μετρό: Μέγαρο Μουσικής)
Τηλ.: 210 72 29 281
Κιν.: 6976 111 450
e-mail: nikolaosv@gmail.com

ΜΑΡΙΑ ΜΟΥΤΖΟΥΡΗ MSc
ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ

MSc in Manipulative Therapy
in Coventry Uni., UK
Πτυχιούχος ΤΕΙ ΛΑΜΙΑΣ

moutzouri.maria@yahoo.com
Θεραπείες και κατ' οίκον Τηλ.: 6977 073125

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ Ξ. ΣΑΒΒΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΓ. ΕΙΡΗΝΗΣ 7 ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΤΗΛ./ΦΑΞ. 22510 41518
ΠΛΩΜΑΡΙ ΤΗΛ./ΦΑΞ. 22520 31106
ΚΙΝ. 6943 07 58 09
e-mail: savvapera@hotmail.com

TAXI
ΝΩΝΤΑΣ - MINA
SPEAK ENGLISH

KIN: 6944106099 • 6946553399

**Κοσμήματα, στέφανα,
μπομπονιέρες**
Φωτεινή Β. Σκορδά
Τηλ. 6938909414
Ειδική τιμή για Πλωμαρίτες

WELCOME TO PLOMARI

Για ευχάριστη διαμονή στο Πλωμάρι χειμώνα ή καλοκαίρι επισκεφθείτε το καινούργιο μας **Ξενοδοχείο ΜΥΡΣΙΝΗ** στον Άγιο Ισίδωρο του Παναγιώτη και της Ειρήνης Τσαραμύρη Apartments and studios με Air Condition, τηλεόραση και δυνατότητα ενοικίασης Αυτοκινήτων και Μοτοποδηλάτων (Makis Rent a Car) με παράδοση και παραλαβή στο Αεροδρόμιο ή στο Λιμάνι της Μυτιλήνης.

Τηλ. Καλοκαίρι 2252033730 - 2252032498
Χειμώνα 2252032526
Κινητό 6942442823
e-mail: mirsiniapartments@yahoo.gr

Μαραβελίδης Σταύρος

Κάβα ποτών

Χονδρική - Λιανική

Τέρμα Πατησίων

Καμπύση 13 Αθήνα

Τηλ: 210 2280162

ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟ

ΚΩΤΣΗΣ Ν. ΚΩΝ/ΝΟΣ

Λ. Δημοκρατίας 45

Μελίσσια

Τηλ: 210 8042548

TAXI ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

ΓΙΩΡΓΟΣ
ΠΕΤΡΕΛΗΣ

Τηλ.: 22520 33559 • Κινητό: 6932 485431

E-Mail: george_petrelis@hotmail.com
contact@taxi-plomari.gr

www.taxi-plomari.gr

Άννα Π. Νάνου

ΑΛΛΕΡΓΙΟΛΟΓΟΣ

Μέλος της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας
Αλλεργιολογίας και Κλινικής Ανασολογίας

ΙΑΤΡΕΙΟ: Λεωφ. Δημοκρατίας 39
151 27, Μετρίτσια, Αθήνα

τηλ./fax: 210 80 30 554
κιν.: 694 66 88 046
e-mail: nanouanna@yahoo.gr

SERVICE & ΕΜΠΟΡΙΑ ΗΛΕΚΤΡ. ΥΛΙΚΩΝ

ΛΙΓΓΟΣ-ΣΙΜΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΣΥΡΟΥ 47-ΑΓ. ΑΝΑΓΥΡΟΙ
ΤΗΛ 2102635405-6947000726

E-mail: ligelec@yahoo.com

ΤΗΛ: 2102635405

ΗΛΕΚΤΡ. ΥΛΙΚΟ
ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ
ΔΙΑΚΟΠΤΕΣ
ΤΗΛ. ΣΥΣΚΕΥΕΣ
ΜΙΚΡΟΣΥΣΚΕΥΕΣ
ΚΕΡΑΙΕΣ
ΔΟΥΦΟΡΙΚΑ
ΜΕΛΕΤΕΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ

Μεσιτικό Γραφείο

Ζαχαρούλα Παπγή Πρωτούλη

Αγορές-Πωλήσεις-Ενοικιάσεις

213-0259720

22530-52170

69470 21559

contact@lesvosestate.com

www.lesvosestate.com

Το ΟΥΖΟ ΒΑΡΒΑΓΙΑΝΝΗ από το 1860 έχει θέση στην παρέα! Γιατί είναι 100% απόσταγμα, που σημαίνει "καθαρό κεφάλι"! Γιατί κρύβει μέσα του το μυστικό του Ευστάθιου Βαρβαγιάννη, που εδώ και πέντε γενιές μας κερνάει το καλύτερο ούζο!

Το ΟΥΖΟ ΒΑΡΒΑΓΙΑΝΝΗ έχει θέση παντού. Στην παρέα, στις καρδιές μας και... την πρώτη θέση στις προτιμήσεις μας!

ΑΠΟ ΤΟ 1860

ΒΑΡΒΑΓΙΑΝΝΗ ΟΥΖΟ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΞΕΩΣ 100% Προστατευόμενη Γεωγραφική Ενδειξη

Πλωμάρι: 2252032741

Αθήνα: 2109401092

Θεσσαλονίκη: 2310753527

www.barbayanni-ouzo.com, e-mail: info@barbayanni-ouzo.com

ME STYL

ατελιέ
γραφικών τεχνών

Έντυπα Ιδιόχειρα προσκλητήρια Επιγραφές
Ιστοσελίδες Διαφημιστικά δώρα Σχέδια σε ρούχα

Ι. ΜΕΤΑΞΑ 9, ΠΑΙΑΝΙΑ - ΤΗΛ.: 210 6641011

www.me-styl.gr

Υπεύθυνος, Σχεδιαστής: Γ. Μουτζούρης